

Siemens *Intern*

Bedriftsblad for ansatte i Siemens A/S

Postsjefen på
Linderud,
Øyvind Fagersand -
gjør seg til talsnisse
for alle med-
arbeiderne på
"postkontorene"
i Siemens.

-Vi deler ut
våre "gaver"
med glede,
og ønsker alle
siemensianere
en god jul,
og et godt nytt år.

Foto: Leif Fiskaa

- Julehilsninger, side 2
- Forsikringsordninger, side 6
- Avd. Haugesund 20 år, side 12

- Motstandskampen, side 16
- Hilsen fra Christchurch, side 18
- Røykeopphør, side 19

*“Nog finns det mål
och mening i vår färd -
men det er vägen
som er mödan värd!”*

Karin Boye

Kjære medarbeidere!

Vi er inne i julemåneden, en tid preget av travle gjøremål både i jobb og privat. Mye skal avsluttes og bringes i orden før høytiden ringes inn. Desember er adventstid og en tid for tilbakeblikk og ettertenksomhet.

Skuer vi tilbake har vi mye å glede oss over. I forretningsåret 1994/95 brøt vi 3-milliardersgrensen på nytt, første gang skjedde dette i 1986/87, og kom ut med en omsetning på kr 3'1 milliarder. Vi kan også glede oss over en rekordstor bestillingsinngang på kr 3'5 milliarder.

Resultatet er ikke slik som budsjettert overalt, det finnes både positive og negative avvik men totalt sett var det ikke godt nok.

Vi må tilstrebe et høyere resultatnivå, ikke bare for det året som snart er et kvartal gammelt, men også for de påfølgende år.

Hverdagen i det året som nå svinner har vært preget av *top*-bevegelsen. Den drives nettopp frem for å øke produktiviteten i alle ledd og dermed lønnsomheten. Jeg regner med at svært mange av dere på en eller annen måte nå er involvert i dette viktige arbeidet.

Produktivitetsøkning er dog bare ett av siktemålene med *top*. Raskere produktinnovasjon og inntog på nye markeder er to andre.

I sum skal *top* bidra til en kultur- endring i hele konsernet.

I høst lanserte vi en ny VB fordi de mange endringene i verden rundt oss gjorde det påkrevet, samtidig som vi trengte et bredere fundament for *top*. Alle skal føle seg utfordret i forbedringsarbeidet.

Mine samtaler med mange av dere har gjort meg trygg på at alvoret som ligger bak, nemlig sikring av våre

arbeidsplasser, er forstått. Skulle det likevel være noen tvilere, som mener at VB er en utopi, er mitt svar til dem at de på en måte har rett. Den inneholder høye og idealistiske målsettinger som vi antagelig aldri vil nå helt.

Men det er veien dit som er vesentlig. I produktivitetsåret 1982 ble følgende vers fra Karin Boyes dikt sitert:

*- Nog finns det mål och mening
i vår färd -
men det er vägen som er mödan
värd!*

La disse ordene på nytt tre inn i ryggmargen på oss alle sammen! Det nye året byr oss mange utfordringer og store muligheter. Siemens AG har åpnet for og oppfordret oss til ikke å sette våre lys under en skjepp men gjøre dem tilgjengelige for alle. Eller sagt på en annen måte: Nå kan vi med friskt mot gå løs på nye og større markeder ved å ta i bruk de fortrinn vi har.

Signalene fra våre divisjoner er mange og gode

Det er adventstid og juletreet er tent foran Universitetet i Oslo. Gjennom trekronene langs Karl Johan blinker Siemens muntert ved inngangen til et nytt år.

Foto: Gunnar Friedl.

Länderreferrent
Lothar Würthner, flankert av
Gisela Max og Eberhard Bläss,
ønsker alle norske siemensianere
en riktig god jul og et godt nyttår:
Fröhliche Weihnachten und ein
glückliches neues Jahr!

Hvordan få ting til å skje slik vi ønsker det?

idet flere allerede har oppnådd overregionalt ansvar, noen sogar verdensansvar. La meg nevne bare et eksempel: Fiberoptiske systemer, utviklet og produsert på Divisjon Telecom eksporteres til over 30 land!

Kreativitet og ingeniørkunst, koblet med pågangsmot og aggressiv markedsføring er ingrediensene. De ligger der klare til bruk. Og når det lykkes lar heller ikke de positive virkningene vente lenge på seg.

Jeg vil rette en hjertelig takk til alle som har bidratt med helhjertet og sporty innsats i året som gikk. Jeg vet at mange av dere til de grader har off- og on-duty for bedriften og jeg er takknemlig og stolt over den måten vi i fellesskap har løst mange komplisert oppgave på. Bring gjerne denne takken hjem til de nærmeste som har stått dere bi når jobben har krevet ekstra innsats.

Julen skal også være en gledens tid. Nyt fridagene sammen med familie og venner. Slapp av og pust godt inn slik at vi kan møtes til et nytt år uthvilt og med ny kampglød.

Jeg ønsker oss alle en fredelig julehøytid og alt godt for det nye året.

Hans Lødrup

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Dette er det sentrale spørsmål når Länderreferent Lothar Würthner, ZV WR 14 jevnlig møter toppledelsen vår. Han er selve krumtappen i kontaktarbeidet mellom Siemens AG og Siemens A/S. Han går våre ærend der nede og formidler synspunkter og budskap til oss. En gammel ringrev i gamet, 15 år som Länderreferent for Norge og de 12 siste år medlem av vårt styre.

Lothar hjelper oss med å forme hovedorganisasjonen vår, er med og planlegger den strategiske biten i vårt landskonsept og har medbestemmel-sesrett i styresammensetting og ved utplukking av kandidater til de høyeste stillingene i firmaet.

- Min oppgave er, sier han, å forsvare Norges intensjoner overfor morselska-pet, men også å bringe dets synspunkter tilbake til S/N's ledelse. Det kan også gjelde den enkelte bransjeavdeling (Bereich). Ofte kan problemstillingene være følsomme, det er fort gjort å trå på ømfintlige tær!

Han påtar seg meglerrollen når det oppstår konflikter. Det betyr at han må være aktiv lyttende og forstå partenes meninger i forholdet mellom S/N og SAG. Fingerspitzengefühl og aktiv råd-givning er derfor helt nødvendige forut-setninger for å kunne utøve denne rol-len.

- Men idag har vi lite konfliktstoff i forhold til tidligere. Da kunne det nok av og til gå varmt for seg i 9. eta-sje på Linderud, sier han og min-nes diskusjonene omkring mo-biltelefonproduksjon, kjøp og senere salg av Norwesco, Kongsberg Offshore, aksjepos-ter i Tandberg Data og en del andre kontroversielle saker.

- Jeg kan forsikre at det er mange interesser som skal iva-retas i slike saker, og resultatene kan av og til være vanskelige å forstå for uinnvidde.

Lothar Würthner understrek-er at det er en LG's plikt å peke på svakheter. Vi må utøve trykk for å hevde våre interesser selv om det kan være upopulært i Stammhaus. Han peker på en av våre sterke sider, stort ingeniør-

potensial og høy kompetanse. Dette bør ut-nyttes ut over Norges grenser. En optimal-isering av ressurser på skandinavisk basis vil tvinge seg frem, mener han. Og mye er allerede gjort både på Eforsyning, Off-shore, Skip og Telecom der Norge allerede har fått et betydelig meransvar.

- Grensene betyr i seg selv svært lite, og et økt volum og engasjement vil som regel høyne produktiviteten med en gang.

Siemens' største utfordring i Norge, sier han og blir alvorlig, - er å øke produktivite-ten. Lønnsomheten er idag for liten til å gi bedriftens fremtidige virksomhet den nød-vendige trygghet, særlig når vi tar hensyn til den skjeve fordelingen divisjonene imel-lom.

Budskapet er klart, vi må jobbe raskere, forbedre ulike prosesser og tilstrebe høyere kvalitet, som er en del av top-prosessens målsetting.

- Men den er jo kommet godt i gang, har jeg sett. Hvorfor ikke utlove en pris til beste idé? Eller for beste prosjekt og resultat? Det gjelder jo å spre begeistring og å få med hver eneste medarbeider.

Lothar Würthner skulle ha de beste forut-setninger for å se det hele litt utenfra. Han kjenner Stammhaus inn og ut og er kontak-tledd ikke bare mot Norge men også mot Sverige, Danmark, Finland, Tyrkia og om litt også Baltikum.

- Mine mange år som kontaktperson har lært meg å sette pris på Norge og Norden, bekrefter han på sitt charmerende svensk/norsk, - og jeg har hatt et svært godt samar-beid med mine norske kolleger.

Til å hjelpe seg med sitt mangslungne ar-beid har han Eberhard Bläss, som blant an-net utreder, kommenterer, legger opp pressekonferanser og tar seg av student-grupper som kommer på besøk.

Og rundt dem begge svever den allesteds nærværende Gisela Max. Hun hjelper til med det meste og ordner også opp når nor-ske besøkende er i beit for noe.

- Uten henne ville vi følt oss helt bort-komne, sier de begge.

Når Lothar ikke er på besøk hos sine «LG-barn» har han base hos sin familie i Pullach, en forstad til München der forres-ten hans kone Sabine er viseborgermester (2te Bürgermeisterin)!

- Hun er svært opptatt med politikk for Fri demokratene FDP, også mange kvelder. Det gjør det litt lettere for meg å stikke av til Norge i ny og ne uten å ha for dårlig samvit-tighet, sier han med en lun latter.

top interessert i post!

**Tekst: Leif Fiskaa
Foto: Gunnar Friedl**

Posten skal fram, sier et ordtak. Det gjelder selvfølgelig også for Siemens. Våre postavdelinger spredt rundt om i landet gjør en enestående innsats året rundt. Henter og bringer post gjennom lange korridorer, heiser opp og ned i lange sjakter og gjør alt de kan for at vi skal ha et postapparat som formidler budskapene på en effektiv og rasjonell måte. Dette var utgangspunktet for et intervju med gruppelederen for Kontortjenester på Linderud, Øyvind Fagersand.

Det er nå en stund siden top-bevegelsen ble lansert med brask og bram og vi ble minnet om hvor viktig det er at vi tenker prosess og at alle er ledd i denne. Vi drister oss til å forstyrre "postsjefen" i noen få minutter midt i morgenrushet:

Hvordan er top blitt introdusert hos dere?

- På et almannamøte for avdeling Kontordrift ble top-begrepet forklart og belyst av dir. Inge Bø på en utmerket måte. Medarbeiderne i postapparatet rundt om i Siemensavdelingene er etter hvert blitt fortrolige med top. Vi mottar stadig informasjon, både gjennom top-nytt og Siemens Intern, så det er blitt et hverdagsbegrep.

Det som imidlertid er viktig er at det startes småprosjekter hvor den enkelte medarbeider spiller hovedrollen.

- Løper det noen top-prosjekter på avdelingen?

Ja, vi forsøker å være i top-form og har flere prosjekter på gang. Jeg nevner noen:

Samarbeid mellom pakkesentralen og spedisjonsavdelingen.

Det er nedsatt en liten prosjektgruppe som jobber med å forenkle og effektivisere rutine mellom disse avdelingene. Når vi snakker om toll og forsendelser er tidsfaktoren og nøyaktighet i alle ledd meget viktig.

Sin egen problemløser

Når våre sentrale postbehandlere får spørsmål som de ikke kan svare konkret på for øyeblikket eller det dukker opp oppdrag som "butter litt", noterer de umiddelbart problemet. Videre tar den enkelte selv jobben med å finne svarene ved å kontakte de rette instanser. Til slutt legges dette inn i våre oppslagsverk slik at det blir en del av ajourholdet.

Ellers løper vi hele dagen med top-prosjekter, mest med andres, men også med noen egne. Vår hverdag er faktisk en kamp mot klokka. Det er jo det spesielle med en

del av våre tjenester som må fungere til enhver tid og til faste tider, uansett mengde, sykdom osv.

- Hvor mange kg post håndterer dere pr. dag?

- Det er forskjellig fra dag til dag, og nå i julestria kan vi nå opp i det mangedobbelte av vanlig postmengde. Gjennomsnittet pr. dag i året kan ligge på ca 120 kg nypost. I tillegg blir det kjørt ut og flyttet på ca 150 kg interpost. Jeg har den største respekt for medarbeiderne som står på i Siemens "postkontorer" i den hektiske julestria. Om noen skulle ha titler som gode julenisser måtte det være de som jobber i posten. Det er uhorvelige mengder med jule- og nyttårsønsker som blir mottatt og delt ut, med glede.

- Ser du forbedringsmuligheter i postavdelingens rutiner?

- Vi er stadig på utkikk om rutine kan gjøres mer effektive. Vi har et godt innarbeidet team og diskuterer stadig rutine og er åpne for forslag også utenfra vårt eget miljø. I tillegg har vi et meget godt samarbeid med Postverket og utnytter deres tjenester best mulig.

- Er papirmengden blitt merkbart redusert etter innføring av fax og mail?

- Internposten er ikke gått førbart ned, noe vi heller ikke hadde forventet. Den største gevinsten ved mail og fax for firmaet totalt sett, er de interne telefonsamtalene som jeg tror er blitt kortere. Får man ikke tak i vedkommende i en fart sendes heller en mail.

- Kan postmengden reduseres ytterligere?

- Ja, absolutt. Avsenderen må vurdere målgruppen nøyere og uttrykke seg i konsise former. Hvis dette blir fulgt opp vil postmengden kunne reduseres vesentlig.

Er det noen spesielle interessante oppdrag på gang?

Vi er igang med å produsere alle kursunderlag for Siemens Nixdorf. Det er et

En mandagsmorgen på postavdelingen på Linderud må oppleves.

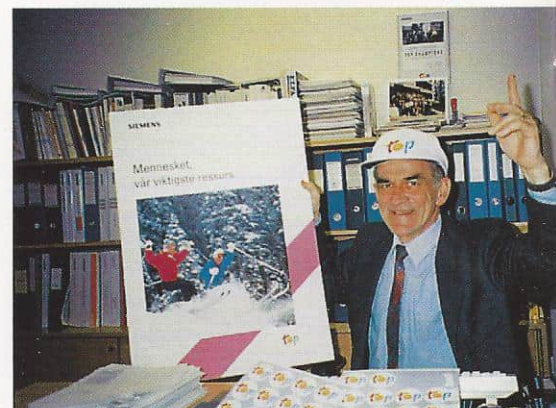
Korte, konsise beskjeder, rappe bevegelser og innøvde trekk i presis rekkefølge. Her blir man på sin post, bokstavelig talt. Vi ser fra venstre: Tove Hansen, Jørn Pettersen, Vy Tuong Kristiansen, Øyvind Fagersand, Terje Aaseby og Yngve Halse.

meget godt samarbeid mellom vårt kopi-senter og opplæringsavdelingen på SNI.

Ellers håper jeg at vi oppfyller de forventningene som blir stilt til oss som serviceinstans. Vi har en målsetning som så mange andre: Alt for kundene, og det er jo dere, våre alles kjære siemensianere, sier Øyvind Fagersand. Vi skjønner at vi ikke kan holde lenger på ham i morgenrushet, og ønsker lykke til med julestria.

-Takk, vi står på post, bokstavelig talt, avslutter han.

Dere er vel med i prosessen?

Ansvarlig for koordinering av top i Siemens, Jostein Haraldseid, er full av optimisme og pågangsmot.

Ex-tavler— nå fra eget verksted

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Siemens' tavleverksted i Kristiansand er nå blitt sertifisert som leverandør av eksplosjonssikre tavler. Fra før har våre sørlandske medarbeidere levert en hel rekke normale tavler til kunder, både på det lokale plan og ikke minst til fjerne strøk, og da i samarbeid med våre industriavdelinger.

Det er 15 år siden Siemens A/S overtok tavleproduksjonsbedriften Elenikk A/S og verkstedet har i denne perioden vært et stabilt og verdifullt supplement til Sterkstrømfabrikken i Trondheim.

Da Siemens Intern nylig besøkte verkstedet var det hektisk aktivitet. På gulvet stod påbegynte og halvferdige tavler og spesialskap. Vi merket oss bl.a. oppdragsgivere som Falconbridge, Philips/Ekofisk og Studentsamskipnaden Oslo.

Stemningen var opprømt. Det var tydelig at tildelingen av Ex-sertifikatet hadde skapt ekstra entusiasme og glede blant gutta på gulvet.

- Vi er en fin og høyt motivert gjeng her, bekrefter verkstedlederen Rolf Magne Kirkeng, - ni mann som alle har gått læretiden her i verkstedet. Selv om det kan virke litt trangt i lokalene våre her oppe på Slett-

I vårt top-arbeide har vi snakket mye om prosesser. Men hva er egentlig en prosess?

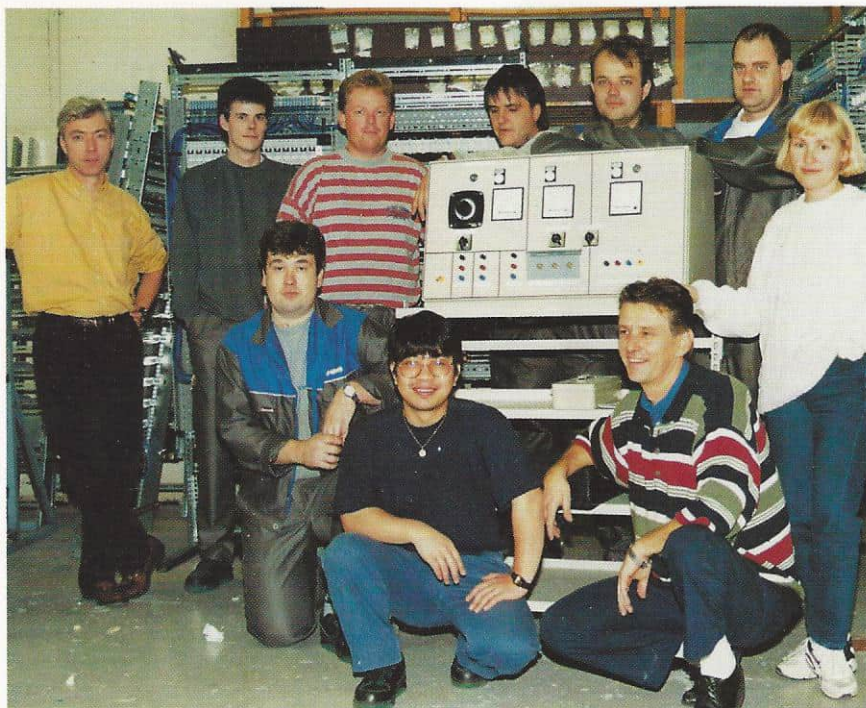
På latin betyr prosess noe slik som forløp. Ordet prosess avledes av dette og betegner forløp i virksomheten.

Alt det en virksomhet gjør for å oppfylle kundens ønsker er deler av prosesser. De viktigste prosessene begynner hos kunden og slutter igjen hos kunden. Således strekker oppdrags-/leveringsprosessen (Make market circle) seg fra oppdrag fra kunden til levering av den bestilte vare.

Produkt-tilblivelsesprosessen (Product development circle) begynner med produktideen, som må orientere seg mot kundeønskene, og slutter med innføring i markedet.

Omfangsrike prosesser består av flere enkelte prosesskritt.

Ved forbedringer er det viktig å ha hele prosessen for øye. I motsatt fall risikerer man å optimere et prosesskritt på bekostning av et annet eller sogar å beskjefte seg med prosesskritt som helt kan falle bort. For å unngå dette skulle hver prosess ha en person som er ansvarlig for hele prosessen. (Prosesseier). JHa

Ex-pertgjengen i Kristiansand. Bak f.v: Jon Eriksen (installasjonssjef), Tom B. Finstad, Per Ivar Knutsen, Svein Hagen, Lars Inge Finden, Bjarne Kiledal, Monica Lunde Olsen. Foran f.v: Bjørn Vidar Stausland, Nam Ngo xuan, Rolf Magne Kirkeng (sjef for tavleverkstedet) Ikke til stede: Odd Terje Johansen og Stein Kirkeng.

heia, langt fra det pulserende livet nede i byen, må ingen tro at vi er navlebeskuere som tilbringer våre liv her inne mellom fire vegger i gjenskinnet fra vinkeljern og kobberskinner. Vi betrakter oss nemlig ikke ferdige med leveransen når den forsvinner ut gjennom verkstedporten men blir ofte med til bestemmelsesstedet, for å ta del i montasje og idriftsettelse. Men de virkelig eksotiske stedene er det folk fra Montasjeavdelingen som tar seg av og de har fulgt våre tavler til fjerne steder som Venezuela, China, New Zealand, India og mange andre land.

Rolf Magne forklarer at Ex-sertifisering er nødvendig for å kunne betjene en rekke viktige kunder. Det dreier seg i første rekke om bedrifter der eksplosjoner kan medføre katastrofer, f.eks. innen petrokjemisk industri, gruveindustri, offshore og sprengstoffindustrien.

Ved en eventuell kortslutning eller eksplosjon i skapet skal de hete gassene ikke kunne trenge ut i rommet utenfor og antenne eksternt utstyr. Gassene må derfor kjøles ned bl.a. ved såkalte flammespalter i alle forskruvninger.

Det finnes forskjellige klasser Ex-tavler, Ex d (eksplosjonssikker utførelse), Ex e (tennsikker utførelse) og Ex p (med overtrykkskapsling). Sertifikatet gjelder alle utførelsene.

Mange tror at eksplosjonssikkerheten gjelder tavlens motstandskraft mot eksplosjoner i området utenfor tavlen, men herved skulle den misforståelsen være ryddet av veien.

Siemens har også tidligere levert eksplosjonssikre tavler, men da innkjøpt fra fremmedleverandør. Men hvorfor la andre betjene dette markedet i stedet for å kvalifi-

sere oss selv til å ta hånd om det? Det var refleksjoner vi gjorde oss før vi tok dette initiativet. To av våre mest erfarne tavlebyggere ble sendt på kurs, forsmedelig nok hos en av våre største konkurrenter. Nødvendig testutstyr ble kjøpt inn og så gikk vi opp til eksamen. Selve sertifiseringen ble gjennomført av NEMKO i løpet av to dager, og dermed var vi i mål.

Alt i alt kostet det hele i underkant av kr 100.000,-. Riktignok fikk vi kr 20.000,- i tilskudd fra Arbeidsmarkedsstaten, men det var likevel et tungt løft for en liten avdeling som vår. Men vi er sikre på at det har vært en god investering.

For å få uttelling gjenstår et godt stykke markedsføringsarbeid. Rolf Magne og hans kolleger er fullt klar over at det fins flere hundre «innkjøpere» i Siemens på MF, TA, MON og Service. - Vi planlegger derfor en informasjonsfolder som ikke bare skal inn på kundenes bord men også på de mange skrivebord internt i bedriften vår.

Rolf Magne understreker på nytt kjenne-tegnene ved produkter produsert i Kristiansand: Stor fleksibilitet i utførelsen, nøyomhet i krav til tegningsunderlag, hurtig levering, høy kvalitet (lite reklamasjoner!) og heldøgns service.

Og nå altså også Ex-tavler.

top-begrepet har ikke vært nevnt i denne dialogen med Rolf Magne Kirkeng. Hvorfor har vi likevel satt *top*-symbolet øverst? Jo, fordi dette er et bra stykke *top*-arbeid. *top* innebærer jo som kjent ikke bare optimalisering av eksisterende prosesser men også innovasjon og åpning av nye markeder. Begge disse begreper er i dette tilfellet praktisert.

Vi syns derfor at eksemplet kan være en honnør til alt ekte *top*-arbeid som utføres uten at *top*-begrepet fremkommer direkte.

Endringer av våre forsikringsordninger

Samboere og ektefolk likestilles

Tekst: Gunnar Friedl
Tegning: Morten Hornburg

Det har gått forlydener om forestående endringer i våre pensjons- og personforsikringer. - Det stemmer at vi fra 1.1.96 vil endre på noen av våre forsikringsordninger, bekrefter Inge Bjørntvedt som sammen med Anne Karin Andreassen, Regnskap Finans, har stått for utarbeidelsen av de nye retningslinjene.

- Ordningene har i lengre tid vært under revisjon. De er behandlet og har fått tilslutning av våre ansattes organisasjoner.

I korthet går endringene ut på følgende:

- Opptjening av ektefellepensjon opphører.
- Barnepensjon opprettholdes, men bedriften går inn som selv-assurandør.
- Forsikringene ved medisinsk invaliditet, arbeidsuførhet og død utvides og forsikringssummene økes.

Det høres umiddelbart drastisk ut at ektefellepensjonen skal opphøre. Hvorfor dette inngrepet?

Pensjonspremiene som bedriften betaler har steget kraftig de siste årene og vil fortsatt stige, tolker vi signalene fra myndighetene rett. Idag er samlet premieinnbetaling ca kr 40 millioner. Ut fra kravet om å holde kostnadene våre på et akseptabelt nivå har vi gjennomgått alle våre forsikringer for å se om reduksjoner kunne oppnås uten altfor store ulemper for de forsikrede. Her pekte ektefellepensjonen seg ut som et aktuelt område.

Hvorfor? Jo, fordi det for det første er blitt mer og mer vanlig at ektefeller eller samboere begge er i lønnet arbeid. Antall samboerskap øker stadig i forhold til antall ekteskap, også blant våre ansatte, og slike har ifølge lovverket ikke rett på ektefellepensjon.

Hvor store økonomiske konsekvenser vil bortfallet få for den enkelte?

For en som har fylt 67 år vil det ikke få noen betydning. Og jo nærmere en medarbeider befinner seg pensjonsalder jo mindre vil reduksjonen i ektefellepensjonen bli. På den annen side vil medarbeidere som ansettes etter 1.1.96 ikke opparbeide ektefellepensjon i det hele tatt.

Men ingen mister noe av det de har opptjent pr 31.12.95. Denne summen - den såkalte fripoliseverdien - beholdes og vil bli utbetalt uansett avdødes alder. Fripoliseverdien vil tidlig i 1996 bli opplyst fra UNI Storebrand.

- Du peker på at antall samboerskap øker i forhold til ekteskap, og at disse bør likestilles. Er ikke det det samme som å underkjenne ekteskapet som selve grunnfjellet i familiesammenheng?

- Bedriften har valgt å forholde seg til realitetene i dagens samfunn og tatt beslutningen ut fra disse. Det ligger

ikke noen moralsk-etiske holdninger verken for eller mot samboerskap bak.

- Kan ektefellepensjonen opprettholdes på samme nivå ved at man f. eks. selv fortsetter å betale inn en passende premie til forsikringsselskapet?

- Ja, hver medarbeider vil få et tilbud fra UNI Storebrand om å fortsette opptjening av ektefellepensjon ved å betale inn videre premie på privat grunnlag.

Dessuten vil alle kunne få hjelp til å gjennomgå sine forsikringer.

- Siemens som selvassurandør for barnepensjon, hva betyr det?

- Barnepensjonen blir uforandret og like god som før sålenge ansettelsesforholdet varer. Det er kun måten å finansiere den på som vil bli endret. Ingen vil heller merke noen endringer med hensyn til dokumentasjonskrav eller utbetalingsprosedyrer.

- Hvilke er de viktigste endringene i personforsikringene?

- Forsikringsutbetalingene bør etter vår mening gjenspeile livsløpet.

Enslige uten forsørgelsesbyrde behøver ikke så stor forsikringsdekning, mens familier med gjeld og barn bør tilgodeses med større beløp.

På basis av slik fordeling har vi kommet frem til følgende endringer:

Grunnerstatningen ved død vil bli redusert til 3 G (G = Folketrygdens grunnbeløp = kr 39230,-), mens tillegget til ektefelle/samboer til gjengjeld vil være 15 G uansett om den skyldes ulykke eller sykdom, såvel i jobb som i fritid.

Vi har valgt å redusere grunnerstatningen fordi beløpet i tilfeller der avdøde verken har barn eller gjenvende ektefelle, ofte går til fjerne slektninger, noe vi ikke ser noen hensikt i.

Ved medisinsk invaliditet utbetales 10 G ved ulykke i yrke eller fritid, og 10 G ved invaliditet som skyldes yrkessykdom.

Ved ulykke som fører til ervervsuførhet vil beløpet være 22 - 30 G, alt avhengig av inntekt, også når den skjer i fritiden.

Vi har under revisjonen av ordningene lagt stor vekt på å forenkle regelverket og gjøre det mer ensartet og oversiktlig.

Jeg synes det er viktig her å understreke at alders- og uførepensjonen overhodet ikke berøres.

Du har jo nevnt både pluss- og minuselementer i denne oppsummeringen. Vil bedriften i sum likevel kunne spare kostnader?

- Ut fra de forutsetninger vi har lagt til grunn vil vi spare ca kr fire millioner pr. år.

- Er våre pensjons- og forsikringsordninger, sammenlignet med andre bedrifters, med dette i ferd med å bli dårligere enn gjennomsnittet?

- Nei, jeg tror ikke det. Våre ordninger blir ansett som svært gode av omverdenen og ikke minst av våre ansatte. Det er lite sannsynlig at de forskyvningene vi nå foretar på noen måte skal ødelegge dette bildet.

- Til slutt, Inge Bjørntvedt, disse endringene vil sikkert oppleves høyst forskjellig, avhengig av vedkommendes alder, ansiennitet, familieforhold osv. Hvordan sørge for at rekkevidden av omleggingen når frem til den enkelte medarbeider?

- Som nevnt tidligere har bedriften diskutert endringene utførlig med de ansattes organisasjoner og fått tilslutning derfra. Det første som skjer nå er at våre AMU/BU blir informert om de nye reglene.

Like over nyttår vil vi så sende ut en detaljert redegjørelse til hver enkelt ansatt. Det vil medfølge en tabellarisk oversikt over den forsikringsdekningen den enkelte har med de enkelte beløp påført. Denne kan danne grunnlag for en vurdering av egen forsikringsdekning. Her vil både personalavdelingen og UNI Storebrand tre støttende til for alle som ønsker bistand. Det kan jo være at enkelte har behov for spesielle tilleggsforsikringer mens andre kanskje finner ut at de kan si opp noen av sine private forsikringer?

Testing av profilkampanjen '95

Siemens' profilkampanjer testes hvert år av instituttet Feedback Research. Utvalget er 400 tilfeldige personer fra vår målgruppe, fordelt på fem kategorier: Industri, bygg og installasjon, offshore, energiverk og offentlig sektor. Her er resultatene fra årets kampanje:

- Kjennskap til Siemens (uhjulpet): 44%.
- Kjennskap til Siemens (hjulpet): 98%.
- Oppmerksomhet (sett annonsene): 64%.
- Mer positivt inntrykk (av Siemens enn før): 23%.
- Liking (likte annonsene godt eller svært godt): 65% (11% likte dem dårlig).
- Troverdighet (tror det som står der stemmer): 78%.
- Leseverdi (lest hele eller deler av teksten): 31%.
- Læreverdi (har lært noe nytt om Siemens): 11%.
- Nytteverdi (fant innholdet nyttig): 13%.
- Miljøvennlig profil: 23%.

Resultatene er fullt på høyde med tidligere profilkampanjer, men slår ikke miljøkampanjen fra 1993. Vi kunne nok ønsket oss enda høyere score på «liking» enn 65% (gjern 75%). På den annen side er 78% troverdighet ny rekord! Tidsskriftene Økonomisk Rapport og Kampanje har også testet vår kampanje blant sine lesere, og her fikk vi meget høy score på oppmerksomhet (84%) og en kjøps-sannsynlighet på 19% (stor eller midt) noe som er overraskende høyt, tatt i betraktning at dette ikke er en produktkampanje. Alt i alt er vi fornøyd med testresultatene, men vil selvsagt se nøye på rapporten for å se hvor vi kan forbedre oss neste gang! *Guld*

Ρεδακτοφονεν ηοσκερ αλλε λεσερε
εν ρικτιγ γοδ φυλ ογ ετ γοδτ νψττ Σρ!

(Satt med skriften Symbol)

Redaksjonen ønsker alle lesere
en riktig god jul og et godt nytt år!

100 % sykmeldt- men likevel i arbeid

Attføring i Siemens A/S gjør dette mulig

Tekst og foto: Gunnar Friedl

På lageret i Sterkstrømfabrikken finner vi Bjørn Lervold, nå friskmeldt etter en sykdomsperiode som varte fra september '93 til desember '94. Det meste av denne tiden tilbragte han på arbeidsplassen sin.

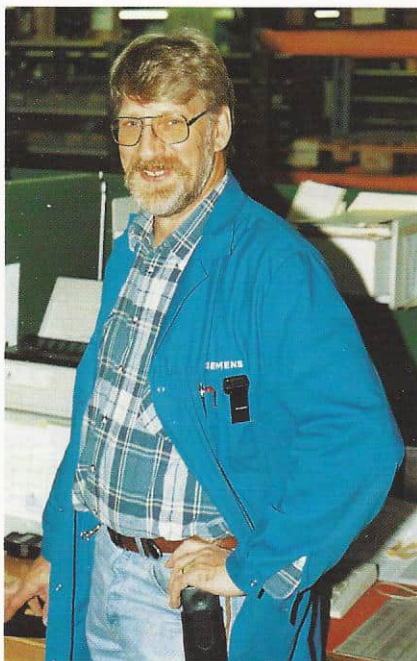
- Det begynte med stive nakkemusklener som etter hvert medførte store smerter. Jeg gikk til fysioterapeut for å få behandling og måtte hele tiden ta smertestillende medisin. Da jeg ble sykmeldt og måtte holde meg hjemme ble alt liksom mye verre. Jeg lengtet tilbake til miljøet og etter avtale med bedriftssykepleier og fabrikken fikk jeg anledning til å gå inn i en prøveperiode med lettere arbeid. Først et par timer pr dag, men etter hvert økte jeg til 50% og siden til 70% av full tid, mens jeg prøvde å unngå de største løftene.

Det gikk bedre og bedre, og idag føler jeg meg nesten helt på topp igjen. Jeg er ganske sikker på at hadde jeg ikke hatt kolleger og det vante miljøet rundt meg ville ikke plagene ha gått så fort over. Kanskje ikke i det hele tatt. Den beste medisinen er nok å gå på jobb selv om en ikke kan gjøre akkurat de samme tingene som før.

Hva Arbeidsmiljøloven sier om bedriftens ansvar i slike attførings-tilfeller

I § 13 står det følgende:

«Hvis en arbeidstaker er blitt hemmet i sitt yrke som følge av en ulykke, sykdom, slitasje e.l. skal arbeidsgiveren, så langt som

Bjørn Lervold er nå i full aktivitet igjen etter å ha vært 100% sykmeldt.

-Det å likevel kunne gå på jobb var en del av medisinen som skulle til for å bli frisk igjen, sier han.

mulig, iverksette de nødvendige tiltak for at arbeidstakeren skal kunne få eller beholde et høvelig arbeid. Arbeidstakeren skal fortrinnsvis gis anledning til å fortsette i sitt vanlige arbeid, eventuelt etter særskilt tilrettelegging av arbeidet, endringer i tekniske innretninger, gjennomgått attføring e.l.»

Også bedriftshelsetjenesten er klar på dette punkt.

- Bedriftsintern attføring har som mål å bedre tilpasningen mellom arbeidstakers funksjonsevne og arbeidsbetingelsene, slik at arbeidstakere med nedsatt funksjonsevne, kan fortsette i arbeid, sier bedriftssykepleier Liv Margrethe Godal. Hun un-

derstreker at den overordnede skal tilrettelegge forholdene slik at arbeidsforholdet kan opprettholdes. Det forutsetter at den overordnede holder god kontakt med den sykmeldte i perioden.

- Men vi har ikke så mange arbeidsplasser i våre fabrikk- og lagermiljøer som kan sies å innebære lettere arbeid, sier Liv. - De få vi har må stå til disposisjon også for "friske" som tidvis trenger avlastning for et tungt arbeid.

Økt krav til effektivitet i bedriften og i samfunnet generelt gjør attføring vanskelig. Trygdeetaten har tatt konsekvensen av dette og innført «Aktiv Sykmelding». Denne innebærer at arbeidstakeren kan være 100% sykmeldt, men samtidig være på jobb og utføre oppgaver som er egnet i vedkommendes situasjon. Vesentlig i denne sammenheng er å bevare kontakten med arbeidsmiljøet for derved å lette tilbakeføringen til full friskmelding.

Innholdet kan variere og ulike hjelpemidler kan trekkes inn til støtte for den sykmeldte.

Underveis samarbeider bedriftshelsetjenesten med behandlende lege og trygdekantoret.

Bedriftshelsetjenesten gjør forøvrig oppmerksom på følgende:

- Det er nå utarbeidet felles retningslinjer for attføring og AKA i S/N. Disse kan fåes ved henvendelse til bedriftshelsetjenesten eller SAPERS.
- Overordnet må ta kontakt med bedriftshelsetjenesten snarest mulig etter at arbeidstakeren er blitt sykmeldt.
- Dersom arbeidstaker er sykmeldt mer enn fire uker vil bedriftshelsetjenesten ta opp saken.
- Før den sykmeldte tas inn på arbeidsplassen skal godkjenning innhentes fra trygdekantoret.

Veiarbeid på Sluppen

Tekst og foto: Jan Erik Reierskog

Siemens avstår 1000 kvadratmeter grunn til Staten for at Veivesenet kan bygge nytt kryss til kr 60 millioner.

Flere hundre år gamle trær må vike plassen. En allé av sølpiler er borte, sembrafuru og almetrær fra Sluppen gård må falle for «fremskrittet».

Veikrysset skal være ferdig våren 1997 og ny beplantning av trær er allerede planlagt.

I nærkontakt med AMU/BU om VB og top

Administrerende direktør Hans Lødrup engasjerte seg sterkt i samtalene med AMU/BU-representantene.

Tekst: Gunnar Friedl

Som en viktig del av introduksjonen av vår bedriftsfilosofi har ny VB og top vært hovedtema på dagsordenen i våre tre AMU/BU. Adm. dir. Hans Lødrup gikk i bresjen og inviterte under sin presentasjon til åpen dialog med de tillitsvalgte. Det var tydelig at firmaets ve og vel og dets evne til å overleve i fremtiden engasjerte forsamlingen sterkt.

- Dette var bra, lød kommentarene etter møtet, - det er første gang vi opplever at toppsjefen og vi åpent kan diskutere dette tema.

En verden i forandring

- Snu dere og se på de store forandringene som har skjedd bare gjennom de siste ti år.

Verdensbildet er blitt radikalt forandret, sa Lødrup og pekte bl. a. på kommunismens fall i Øst-Europa, utviklingen i det fjerne Østen og China's fremmarsj. - Forandringer vil bli det normale, også i tiden som kommer. Derfor må vi være innstilt på hele tiden å tilpasse oss nye rammebetingelser. Det krever fleksibilitet og omstilling hos hver eneste av oss.

Våre arbeidsplasser - ingen selvfølge

Det fins ingen beskyttede områder i Siemens, alle er utsatte. Hvis ikke hver mann og kvinne arbeider for sin arbeidsplass kan den være borte imorgen. Det er ingen selvfølge at vi eksisterer.

Derfor ny VB og derfor top-bevegelsen. De skal berede veien for oss.

- Og la oss se på de rike mulighetene vi har, fortsatte Lødrup. «Hvis Siemens visste det Siemens vet» er et velkjent uttrykk blant oss, og sier noe om den enorme slagkraft firmaet ville fått hvis vi fikk optimalisert og samordnet alle firmaets ressurser.

Evner i fri utfoldelse

Siemens AG har åpnet for at hvert land skal bringe «til torvs» det de er best til. Tanken er at disse egenskapene skal komme markeder til gode utover egne landegren-

ser. Det burde lyde som musikk i våre ører og åpne gode muligheter også for oss. Vi er allerede i gang idet divisjonene E-forsyning, Telecom og Olje og Gass har satt sine spor mange steder i verden. For ikke å glemme Skip.

De mange små skritt

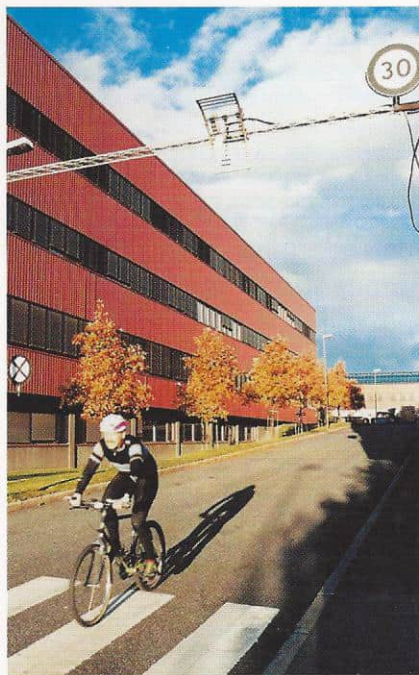
Men hver og en av oss kan egentlig begynne med de små ting, lyder top-budskapet. Hva er viktigst i min funksjon for avdelingen og helheten?

VB beskriver en tilstand vi må tilstrebe, helt i mål kommer vi vel neppe noen gang. Men det er forbedringsprosessen i seg selv som er viktig. Og til de som ser på top som nok et slagord i rekken av mange tidligere aksjoner vil jeg si: Selv om vi har ryggsekken full av dårlige erfaringer må vi ikke gi opp, for hva er egentlig alternativet?

Tillitsvalgte i nøkkelroller

- Dere er tillitsvalgte, appellerte Lødrup i sin avslutning, - og jeg regner med at alle gjør den oppgaven dere har tatt i mot og sagt ja til alvorlig og handler deretter. For dere gjelder det nå å bringe VB og top-budskapet inn i de rekker dere har ansvaret for. Målet er at alle innser at de har et personlig ansvar for å realisere VB. Hver må se på seg selv og sitt arbeidsområde og gå igang med forbedringstiltak!

Fartsovervåkning på Linderud?

Tekst og foto: Tor Cederkvist

Rett i fella!

Bjørn Haukaas blir tatt på fersken i 38 km/t på Linderud, klart over fartsgrensen inne på området. En forseelse som kvalifiserer til trekk i lønn neste måned.

Neida, fullt så ille er det ikke. Antenna som er satt opp mellom Telebygget og Servicebygget er et ledd i den serviceavtalen Divisjon Installasjon og Samferdsel har med Fjellinjen AS på bomring-systemet omkring Oslo.

I praksis betyr dette at endringer og nye versjoner av programvare for bomringen kan testes på biler som besøker Linderud, før de settes i drift ute på bomstasjonene. En annen viktig funksjon er å undersøke biler som har problemer ved passering av bomstasjonene, til tross for at de har gyldig brikke installert i bilen.

Men noe «storebror ser deg» for oss som arbeider her på Linderud, er det altså ikke tale om!

100 strålende år med røntgen

Tekst: Knut Madsen/
Gunnar Friedl

100-års jubileet for røntgenstrålenes oppdagelse er blitt feiret over hele verden denne høsten. Mye er blitt sagt og skrevet om disse strålenes fantastiske egenskaper, og bilder av knokler og kranier har blitt vist i mange varianter. Til og med slåttekaren fra Odalen har røntgenstrålene avslørt som mannen med lånen. Humoristisk ment men allikevel slående.

Oppdageren

8. november 1895 oppdaget professor Wilhelm Conrad Röntgen at en fluoriserende plate som tilfeldigvis lå på bordet lyste opp da han eksperimenterte med elektriske utladninger. Han ante med en gang at han hadde gjort en sensasjonell oppdagelse, noe han fikk bekreftet da kona hans, Bertha, plasserte den ene hånden sin mellom strålekilden og en fotografisk plate. Berthas fingerknokler ble senere selveste symbolet på røntgenbildet.

Han trådte frem for det fysisk-medisinske selskap ved Universitetet i Würzburg med en presentasjon og demonstrasjon av det han kalte for X-Rays. Det ble tatt bilde av Geheimrath von Kölliker's hånd, en be-

Wilhelm Conrad Röntgen, 1845-1923

givenhet som vakte stor begeistring i forsamlingen og man besluttet sporenstreks å gi strålene Röntgens navn.

Samtidig bragte avisen «Presse» i Wien artikkelen «En sensasjonell oppdagelse» og i løpet av få dager hadde nyheten spredt seg over hele verden.

W.C.Röntgen vant ære og berømmelse ikke minst blant kolleger og likemenn, og i 1901 ble han tildelt den første Nobel-prisen i fysikk. Han valgte, ut fra sin overbevisning om at oppdagelsen ville kunne tjene menneskeheten, å donere pengene til Universitetet i Würzburg. Han ga også bruks-

rett til alle som var aktive på området for, som han sa, å oppmuntre til videre evaluering og utvikling.

Som en skjebnens ironi døde Röntgen i München i en alder av 78 år, lutfattig og utarmet av inflasjonen som fulgte verdenskrigen.

Utviklingen

Firmaet Reiniger, Gebbert & Schall (RG&S) i Erlangen hadde i lang tid vært produsent av elektromedisinsk utstyr. Innehaveren og finmekanikeren Max Gebbert var en fremsynt mann, som da Röntgen's oppdagelse ble kjent, straks så sin utfordring i å lage apparater som kunne frembringe røntgenstråler. Han reiste til Würzburg for å innhente nærmere informasjon og allerede i 1896 kunne han presentere det første røntgenrøret.

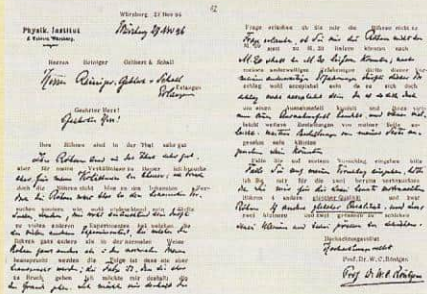
Röntgen ble begeistret for konstruksjonen men syntes nok at 30 mark var for dyrt. Han ba Gebbert pent om å levere rørene for 20 mark (Se brev i originalutgave og norsk oversettelse!). Det vites ikke om dette ble innvilget.

Men det var flere som engasjerte seg. I 1906 dannet Siemens & Halske i Berlin sammen med RG&S et nytt selskap, VEIFA som i 1906 fusjonerte med rørfabrikken Phönix. Fire år senere ble disse innlemmet i «das Haus Siemens» og dannet grunnlaget for det som idag er Siemens AG, Bereich Medizinische Technik.

Herrene Reiniger, Gebbert & Schall Erlangen

Ærede Herre!

Deres rør er virkelig gode, men for mine forhold for dyre. Jeg anvender jo rørene ikke bare til de kjente forsøk, men også, noe som er innlysende, til mange andre eksperiment ved hvilke rørene blir belastet på en ganske annen måte enn normalt. Resultatet er at de ødelegges mye tidligere. Jeg vil derfor gjerne tillate meg å spørre om De kan levere meg rørene til en pris av 20 Mark i stedet for 30 Mark. På grunnlag av mine øvrige erfaringer skulle vel dette forslag være akseptabelt da det jo bare dreier seg om et særtillfelle, og kanskje ville det bli satt pris på flere bestillinger fra min side. Dersom De kan gå med på mitt forslag ber jeg Dem sende meg, da de to siste to rørene er utbrukte, 4 andre av samme kvalitet og derav to små og to større rør.

Til venstre originalbrevet som ble sendt til Reiniger, Gebbert & Schall fra Prof. D. W. C. Röntgen.

Høyaktelsesfullt
Prof. D. W.C. Röntgen

Noen av røntgenrørene samlet på
Diakonissehjemmet sykehus i Bergen.

Øverst: Et typisk røntgenrør fra 20-30-årene.
Fargen skyldes forstøvet metall.

Midten: Terapirøntgenrør.
Øverst sees deler av rørene som førte
kjøleolje inn i anoden under drift.

Nederst: Røntgenkulen ble fabrikkert
i meget stort antall og spredt over hele
verden.

I de første etterkrigsårene var ikke Siemens i stand til å produsere noe særlig, da det meste av produksjonsutstyret i Berlin var lagt i grus. Men Siemens i Sverige så sin sjanse til å engasjere seg sterkere på området. Selskapets dynamiske leder, Gustav Weber, sørget for å spleise sammen Elema med Jarnh og Schönander. Senere kom turen til Norge hvor røntgenavdelingene til firmaene Nerlien og Plesner ble forenet med A/S Proton's egen avdeling til et nytt selskap, Aktieselskapet Elektromed. Det nye firmaet fikk overført mange dyktige fagfolk ved fusjonen og bygget ut et sterkt salgs- og servicenett med avdelinger over hele landet.

Helt siden det første røntgenbildet ble tatt har utviklingen vært styrt av ønsket om å forbedre billedkvaliteten, redusere eksponeringstiden og sette ned stråledosen som pasientene utsettes for.

Idag har utviklingen kommet meget langt. Som eksempel kan nevnes at et tredimensjonalt bilde av et kranium idag tas på noen få sekunder mens det tok hele 11 minutter å eksponere det første kraniebildet.

Digitaliserte røntgenbilder vises idag på monitoren i samme øyeblikk pasienten fotograferes og kan via digitale nettverk øyeblikkelig stilles til legenes disposisjon.

Museet i Bergen

I Bergen er det gjennom årene bygget opp en unik samling av røntgenutstyr. Ingeniør Knut Madsen var i sine mange år som Elektromed's representant i Bergen også interessert i å ta vare på gjenstander fra den første tiden med røntgen i Norge. Også fra forskjellige sykehus sørget han for å få tak i utstyr som hadde gjort tjenesten sin og sto foran utskifting. Idag er alt dette samlet på Diakonissehjemmets sykehus i Bergen i en åpen utstilling som ved etableringen fikk støtte fra Hordaland Fylkeskommune.

- Majoriteten av de viste gjenstandene er av Siemens eller Siemens-relatert fabrikat, men for at vi skulle få et korrekt bilde av utviklingen tok vi også med deler fra andre leverandører, forteller Knut, nå pensjonist og aktiv medlem av Seniorklubben i Bergen.

De som besøker røntgenmuseet vil finne mange interessante gjenstander. Blant annet vises et nesten komplett mobilt røntgen-

utstyr på søyle populært kalt elefanten på grunn av den tunge sokkelplaten. Dessuten et særdeles flott røntgenterapi-rør med sekundærstråle-beskyttelse av blyglass. Begge har åpen høyspenning.

For noen vil billedsamlingen, donert av Kysthospitalet i Hagavik (Os) stå sentralt.

De fleste opptak er gjort på glassplater fra 1908 og fremover. Effekten var så lav at lunger måtte eksponeres i 3x 50 sekunder!

Det sies at utstillingen som ble åpnet 5. november 1987 er den mest komplette røntgenutstillingen i landet!

- Jeg minnes en liten episode i denne sammenheng, smiler Knut. Da vi hadde besøk av Peter von Siemens i 1982 var en del av utstyret plassert på Stormyra. Han viste stor interesse for utstillingsobjektene og sa etterpå: Pass for all del godt på denne samlingen. Hvis Med-folkene i Erlangen får nyss om disse gjenstandene vil de slå kloa i dem øyeblikkelig!

-Jeg følte meg forøvrig personlig smigret da han ved avskjeden gav uttrykk for glede

over å ha truffet en gammel Med-mann i og med at han selv også hadde vært aktiv på området i en lang periode.

Goldener Oktober

Årets 100-års jubileum har selv sagt ikke gått upåaktet hen i Divisjon Elektromed. I løpet av året er diverse slide-shows og utstillingsobjekter lånt ut til de fleste sykehusene rundt om i landet.

Goldener Oktober som er divisjonens årlige samling av Norge's radiologer, ble et høydepunkt med historisk tilbakeblikk og høytidelig overrekkelse av en kopi av tidligere omtalte røntgenrør fra Reiniger, Gebbert & Schall til formannen i Norsk Radiologisk Forening, Asbjørn Nordby.

PS. -Jubileumsfeiringen har blitt ekstra hyggelig idet vi nettopp fikk en 20 millioners bestilling fra Vestlandet på røntgenutstyr, stråler en fornøyd Reidar Bøen.

Siemens Haugesund over tenåringsstadiet Med Nordsjøen som nærmeste nabo

Tekst og foto: Gunnar Friedl

I år er det 20 år siden Siemens kom til Haugesund. Mens 10 års-jubileet ble behørig feiret har 20 års-jubileet nærmest blitt forbigått i stillhet. Et tegn på stagnasjon? På ingen måte! Avdelingen er i aller høyeste grad oppegående og håndterer et bredt spektrum av oppgaver. Avdelingen møter stadig nye utfordringer og staben av erfarne, stabile og særdeles dyktige montører later til å beherske det meste.

Et skår i gleden kan være den anonymiteten Siemens fremdeles omgir seg med i de brede lag av befolkningen, selv om Siemens-navnet er godt innarbeidet hos industrikundene på stedet.

I midten av forrige århundre hadde Haugesund over 180 bødker. De laget tønner for salting og eksport av silden, som hvert år gav eventyrlige fangster. I dag er det bare en bødker i byen og knapt noen sildeeksportører.

Haugesund er ingen gammel by, bare 140 år, og bygget opp gjennom fire generasjoner. Tilreisende slo seg ned og ble siden byens stamfedre.

Kort og turbulent historie

Hele byens livsgrunnlag er blitt radikalt forandret idet byen har måttet omstille seg flere ganger etter at silden ble borte. Først og fremst har den nære tilknytningen til havet gjennom alle tider innbudt til maritime

aktiviteter. Båt- og skipsbyggerier ble etablert og hele 60 rederier var aktive så langt frem som til 1960. Haugesunds handelsflåte var viden kjent.

Så kom oljekrisen og skipsfartskrisen og satte nye bremsen for byens næringer.

De mange tilbakeslagene har nok til tider satt sitt preg på befolkningen men byen har aldri gitt opp. Heller ikke har «lillebror-komplekset» i forhold til Hansastaden i nord og Brislingbyen i sør noen gang dempet byens pådrivere. Ved hardt og målbevisst arbeid ble nye aktiviteter satt i gang og det økonomiske grunnlaget for byen sikret.

Oljealderen innledes

Nordsjøoljen ga støtet til omlegging av skipsbyggeriene og ny industrireisning.

Haugesund Mek. Verksted, byens viktigste bedrift, ble tilrettelagt for bygging av store oljekonstruksjoner. Ikke minst den nye Nordsjøhallen ruver godt.

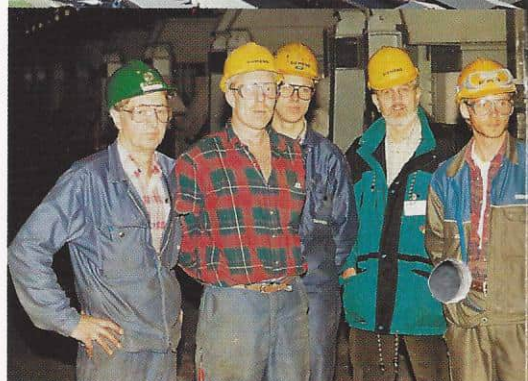
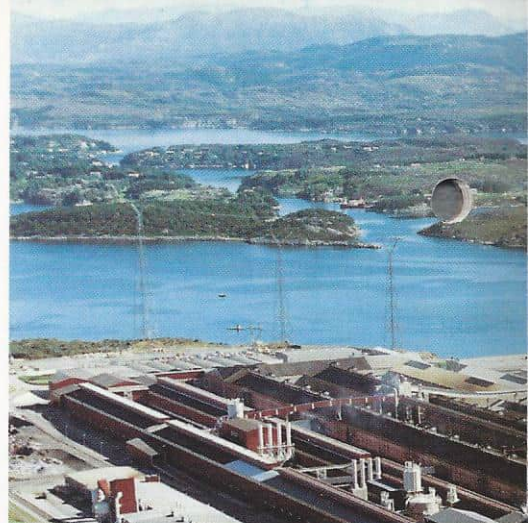
Men også Kårstø-anleggene og Hydro Aluminium er betydelige bedrifter som setter preg på byen. I kjølvannet av disse har det vokst frem en rekke nye bedrifter.

Handelssentrum

Det hersker stor aktivitet i Haugesunds gater, men så er jo også byen idag handels- og servicesenter for hele det nordlige Rogaland og Sunnhordland. Varebiler og servicebiler med prangende firmareklamer og beskrivelser av tilbud og tjenester springer en i øynene. På vår vandring utover Salhusvegen møtte vi også en av Siemens' servicebiler i standardfargene hvitt og petrol, men ikke egnet til å vekke særlig oppsikt.

Siemens anonym

«Lavmæltethet» preger også Siemens-basen i nr 165, selv om bygget er både kose-

lig og innbydende. Hvem aner at det bak denne fasaden finnes et tilbud på elektrotjenester som spenner over de fleste av våre 9 divisjoner? Og hvem kan forestille seg at det i underetasjen finnes et grossistlager med 1400 vareslag?

Allerede for ti år siden skrev bladet «Ad Notam» dette om Siemens: «Enkelte firmaer har en egen evne til å stikke seg vekk og leve sitt ekspansive liv i det stille».

Profilering ønskelig

Kjell O.Strand, som nylig flyttet tilbake etter å ha ledet avd. Installasjon i Stavanger i en 5 års periode, har ingen problemer med å forstå vår undring. - Vi er nok fremdeles ikke de som setter den friskeste fargen på bybildet, tilstår han. Vi skulle gjerne ha gjort noe med saken, for Siemens kan sannelig varte opp med både oppfinnsomhet, farver og morsomme innslag. Tenk bare på våre kampanjer i media! Kunne det ikke være en tanke og overføre litt av denne iderikdommen til vår hverdagsimage? Overdreven anonymitet hører liksom ikke hjemme i et lokalsamfunn som vårt.

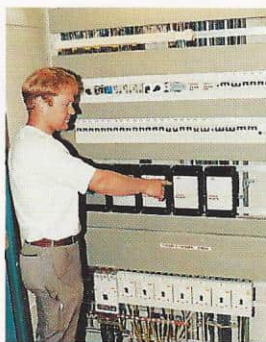
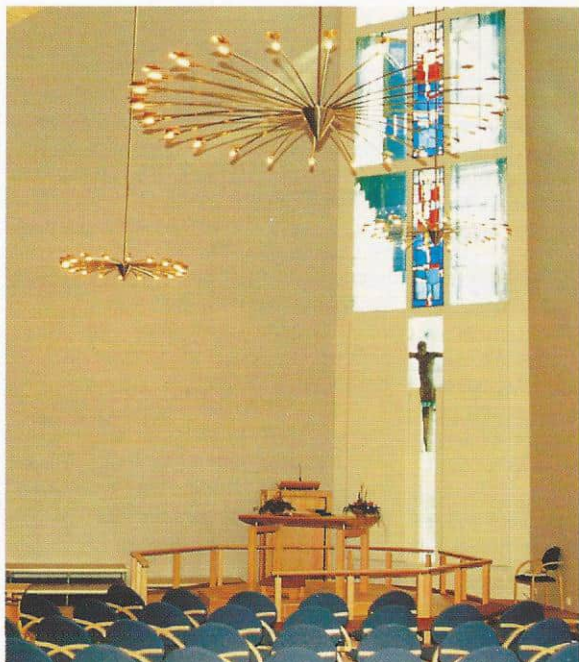
Men våre viktigste kunder kjenner oss jo, understreker han. - Og vi har nok å gjøre for våre 26 montører.

Administrasjonen teller en kontordame, en økonom og tre ingeniører foruten Strand selv. Dessuten har Divisjon Produkter tre egne medarbeidere for hovedsakelig å betjene lageret og spesielt rammeavtalen divisjonen har med Hydro Aluminium.

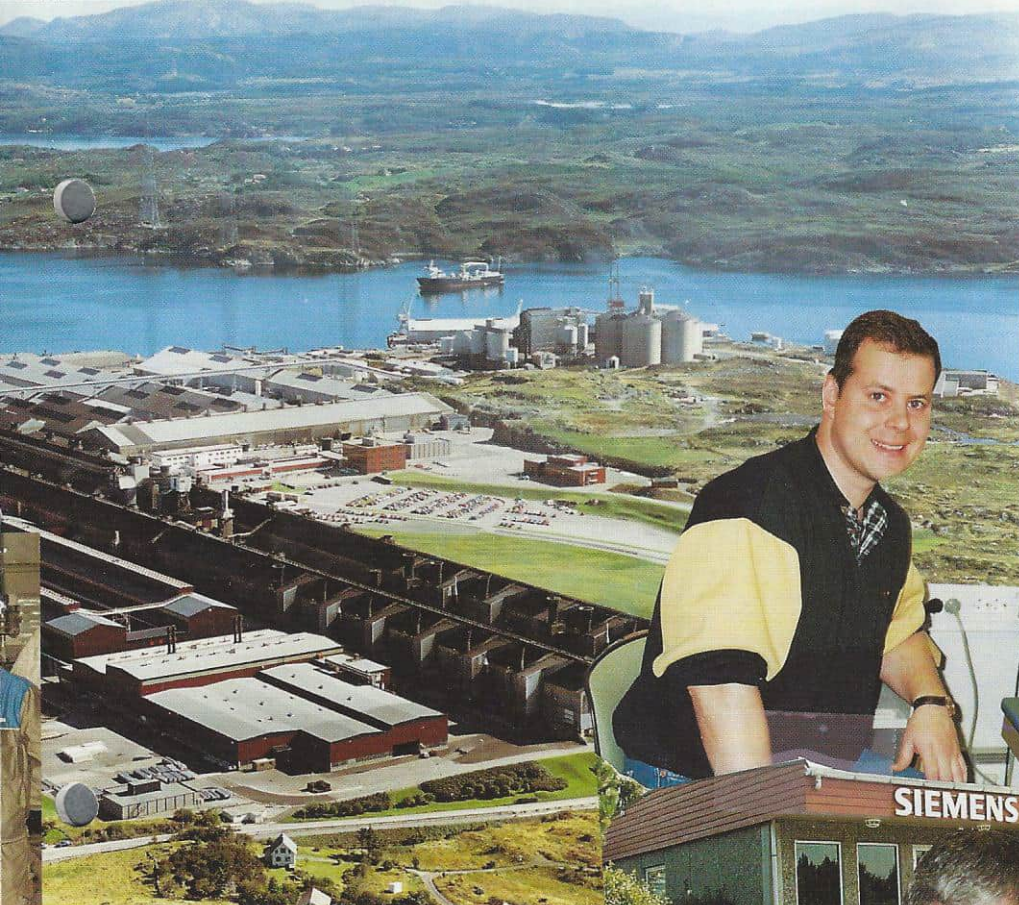
- Norsk Hydro på Karmøy er også den største faste kunden på montasje, forteller Strand, som legger til at ca tredjeparten montørene til en hver tid er beskjeftiget der.

Allsidige montører

- Vi har en førsteklasses montørstyrke med en god del Hydro-veteraner, lomme-

Elektroinstallasjonene i Akسدal kirke i Tysvær ble utført av Siemens Haugesund med Lars Egil Strand som bas. Her står han foran fordelingsstavla. Lyseffekten fra de spesielle armaturene i kirkehelvvet skaper en høytidstemt atmosfære som innbyr til stille meditasjon.

Hydro Aluminium Karmøy ble etablert i midten av 60-årene med Siemens som elektroleverandør. Den leveransen står idag som symbol på vårt endelige gjennombrudd som storanleggs-firma. Verket har 1700 ansatte som årlig produserer 210 000 tonn aluminium og foredler en stor del av det.

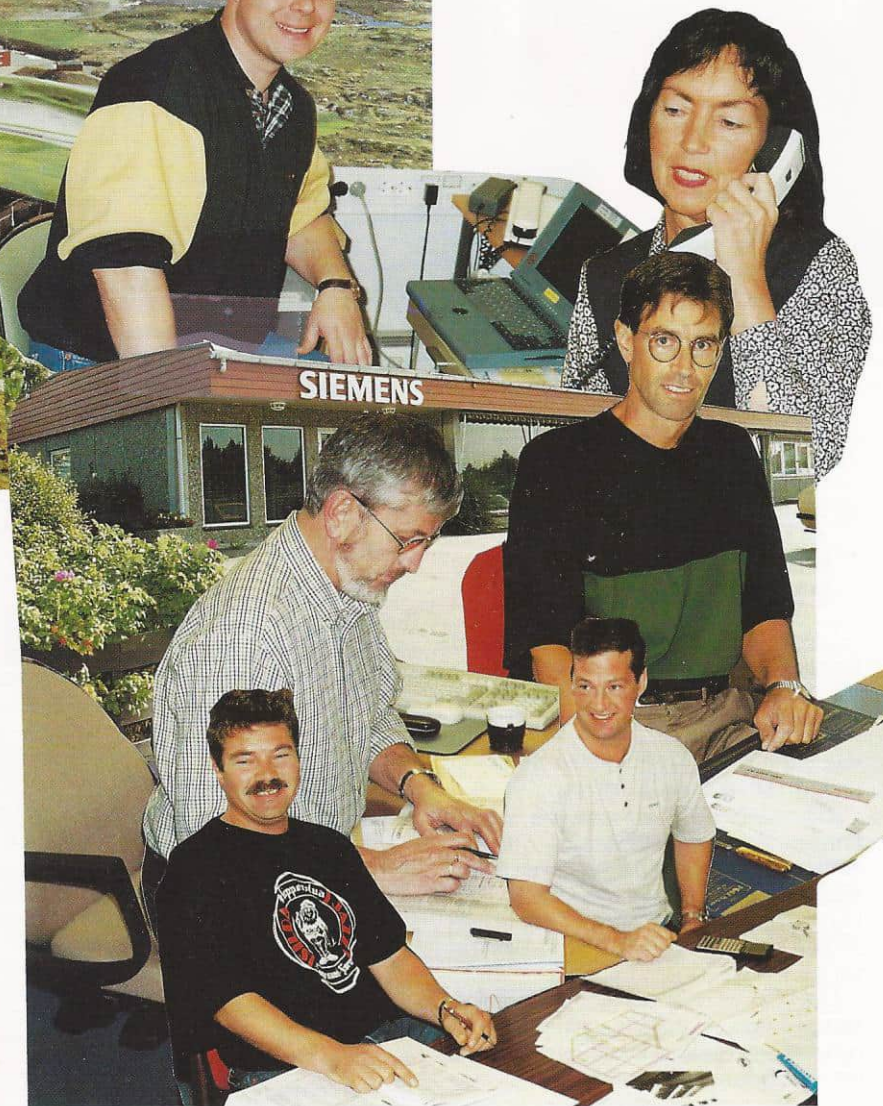
Innfelt: Fra den nye elektrolysehallen:
F.v: Ingjald Klæhaug, Håkon Johannessen, Ole Kjell Olsen, Kjell O. Strand og Leif Inge Lie.

kjent på anlegget, bekrefter ing. Helge Kolnes. - En utrolig god hjelp, ikke minst for kunden å få montører som kjenner alle høy- og lavspenstinstallasjoner og ikke minst kabeltraséenes mange irrganger. Men vi gjør andre ting og, smiler han. - Bli med til Tysvær og ta en titt på den nye kirken der vi har vært installatør.

Sannelig stor spennvidde i oppdragene. Den ene dagen, preget av pietetsfølelse og andektighet i forhold til oppgaven som skal løses, den neste kanskje i kulde og regn i et forurenset, mørkt og barskt industrimiljø.

- Sentrale innkjøpsrutiner

blir mer og mer aktuelle heri området, for-

Administrasjonen i Siemens Haugesund.
Øverst: Ing. Ivan Hauge, Torunn Vaage (merkantil).
I midten: Kjell Strand, (inst.sjef)
Johannes Johannessen (økonomi).
Nederst: Ing. Helge Kolnes (t.v.), ing. Robert Løvvik.

Litt historikk

Siemens overtok installasjonsfirmaet Einar Sandvold 1. august 1975 etter at kundeforholdet hadde vart helt siden Sandvold startet opp i 1952. Et felles tilbud til Haugesund Sykehus i 1975 gav egentlig det avgjørende støtet til overtagelsen. Men uten tvil var vårt forhold til Norsk Hydro på Karmøy medvirkende til at Siemens ville etablere seg fast i Haugesund. Siemens hadde løpende oppdrag der, etter at hovedkontrakten var gjennomført noen år tidligere.

Siemens Haugesund har stort sett hatt jevn beskjeftigelse i de tyve årene siden starten, riktignok med noen konjunktursvingninger.

Installasjonsavdelingen teller idag 32 personer og omsetningen siste år ble kr 19 millioner mot et budsjett på kr 15 millioner.

teller Strand. Vi har vært heldige og fått en to-årig rammeavtale med Rogaland Fylkeskommune som berører både anlegg- og produksiden. For vår avdeling gjelder denne leveranser av materiell og servicearbeider til hele 30 skoler og 50 institusjoner nord for Boknfjorden. Oppgaven akter vi å løse til alle kundenes fulle tilfredshet, slik at kontrakten kan bli fornyet når den tid kommer, slår Strand fast. - Det blir mange kunder å besøke, legger han smilende til.

Kulturbyen Haugesund

Haugesundere går for å være åpne og gjestfrie folk og således lette å komme i kontakt med. Siemens i Haugesund gjør ikke skam på dette inntrykket som forsterkes av

høyt tempo og godt humør.

- Og så er jo Haugesund byen blant alle byer, ser du, sier avdelingsøkonomen Johannes Johannessen med ettertrykk. - Hvor ellers finner du Sildakongen, Amandashow, Filmfestival og Sildajazz med tusenvis av gjester? Og verdens lengste sildebord, 360 meter langt og med bare 20 cm avstand mellom sildeanretningene? Her får 25000 mennesker spise gratis så mye sild de orker!

Silden som en gang var selve livsgrunnlaget for byen holdes på denne festlige måten fremdeles i hevd. Hvem vet, kanskje vil sildestimene en gang i fremtiden på nytt finne veien til kyststripen utenfor byen og skape liv i gamle tradisjoner?

TELECOM '95 i Geneve

Tekst: Svein Erik Johansen

Telecom-utstillingen i Geneve arrangeres hvert fjerde år, og omtales ofte som bransjens olympiade. Satsingen fra de store konsernene for å tiltrekke seg publikums oppmerksomhet og fokusere på de siste teknologiske nyvinningene er helt enorm. Det hele er som et stort sirkus eller OL-arrangement. Kostnadsbesparelser er et fremmedord her nede. Samlet investering for de noe over 1000 utstillerne på messen er anslått til 13 milliarder kroner. Alt i den hensikt å informere og imponere de nærmere 200 000 kravstore besøkende.

I dette selskapet deltok Divisjon Telecom for tredje gang, med egen stand på den norske paviljonen. I spissen for utstillerguppen sto Lars Baardsgaard.

-Hvorfor valgte dere å delta på denne gigantiske messen, Lars?

-For oss er dette ren strategisk satsing. Primært deltar vi her for å knytte nye eksportkontakter. Samtidig er det en fin anledning til å vise muskler overfor konsernet. Divisjon Telecom eksporterer i dag til over 50 land, og en stor del av denne virksomheten går jo via Siemens-kanalene.

Dessuten er dette en enestående anledning til å treffe kunder og sentrale kontaktpersoner samlet, for å kunne orientere dem om våre nyheter og fremtidsplaner.

-Apropos nyheter, var det noen skikkelige saker dere hadde med i "godteposen" nedover?

-Absolutt. Vi presenterte en simulatormodell av ALine, vår største nyhet. I samarbeid med Telenor FoU har vi utviklet en teknologi som gjør det mulig å knytte sammen ATM og SDH og PDH i samme nett, uten at brukeren behøver å ødelegge de unike egenskapene ved hver teknologi.

I denne forbindelse valgte vi å introdusere et nytt begrep på messen; Dichronous Transfer Mode (DTM). Og dette gikk så absolutt ikke upåaktet hen!

-Dette var mange og spennende begreper. Kan du forklare nærmere?

-Ha meg unnskyldt, men når man er engasjert er det vanskelig å komme utenom stammespråk og bransjeterminologi. Enkelt fortalt er ALine et alternativ for nett-

Lars Baardsgaard og produktet ALine spilte en sentral rolle på Siemens-standen.

operatører som er usikre på hvilken overføringsteknologi de bør velge. ALine er en skikkelig Ole Brumm-løsning, som gir deg tilgang til det beste fra to verdener, og får det til å spille sammen. Enkelt og greit, ikke sant?

-Og hvordan gikk det så med introduksjonen av ALine?

-Ubeskjedent vil jeg si: over all forventning. De som var innom standen vår fattet meget stor interesse for produktet. Etter hvert opplevde vi også at det begynte å komme delegasjoner både fra kundesiden og Siemens AG, for å få nærmere opplysninger om det nye systemet det gikk rykter om. De første artiklene om ALine har allerede stått i fagpressen. Så vi kan absolutt si oss fornøyd med responsen, selv om vi introduserte produktet relativt ubeskjeden på messen.

-Du ser optimistisk på fremtidsmulighetene?

-Ja, med den interessen og de forespørselene vi nå har registrert ser det virkelig lyst ut. Det forutsetter imidlertid at vi klarer å opprettholde tempoet videre fremover, og få produktet ut på markedet til det tidspunkt vi har forespeilet våre kunder. Og minst like viktig er det at vi lykkes med å integrere produktet i det tyske produktspekteret.

Har du andre kommentarer til messen?

-Glem ikke å få med at vi registrerte stor interesse for våre øvrige fiberoptiske transmisjonsprodukter, samt managementsystemet NETCON-A. I tillegg presenterte divisjonen sine tjenester innen radioplanlegging og tunnelkommunikasjon. Også her var responsen meget stor ut fra hva jeg selv registrerte. Flere prosjekter er svært aktuelle for oss.

Jeg vil benytte anledningen til å fremheve vår standbetjening her nede. Det å stå på stand i 14 dager i varme og mas, er virkelig tøft. Det er gledelig å se med hvilken entusiasme og fagkunnskap vi tar imot våre kunder. Det både varmer og imponerer.

Sier Lars Baardsgaard før han reiser seg opp og markerer at intervjuet er slutt.

Her skal armene brettes opp for å bringe ALine ut på verdensmarkedet til en forventningsfull kundekrets.

Opplæringscenter på Sluppen

Tekst og foto: Tove Lønne

1. oktober åpnet «SNI Opplærings-senteret» sine dører i Trondheim. Kursrommet ligger i bygg 7-1 på Siemens-området og er utstyrt med 12 kraftige deltaker-PC'er. Undervisnings-spekteret er meget stort og spenner fra korte temakurs til eksamensrettede kurs, utviklet av Microsoft. I tillegg tilbyr senteret konsulenttjenester knyttet til målstyrt bedriftsopplæring. Berit Selnes, ansvarlig for administrasjon av PC-kurs i Trondheim, forteller at Siemens Training Center har inngått avtale med Siemens Nixdorf OpplæringsSenteret som sikrer prisgunstige kurs for alle Siemens-ansatte. Det er også mulig å leie kursrommet for avdelinger som ønsker å arrangere kurs i egen regi.

Berit Selnes med kurskatalogen

Høyspennings- utstyr til Gardermoen

Tekst og foto: Tor Cederkvist

«Suksess på Gardermoen!». Denne gladmeldingen møtte medarbeiderne på Divisjon Energiforsyning da de slo på PC'n fredag 3. november.

Litt kjapp melding, muligens, for man vet om terminene holder. Men gledelig er det at EFO D i Oslo har klart å hale i land en prestisjekontrakt med GEAS (Gardermoen Energi A/S) på nærmere 7 millioner kroner.

GEAS er selskapet som skal levere utstyr og energi til den nye hovedflyplassen. Selskapet er et frittstående aksjeselskap, eid på 49/51-basis av Oslo Energi og Gjermå Everk.

Kontrakten ble undertegnet på Linderud 7.11.95. Nå ser de frem til en vellykket leveranse, fra venstre Carl O. Solberg, Dag Roar Austmo, Tor Arne Hafstad (GEAS), Kjell Erik Vikersveen (GEAS), Ole Inge Rismoen (GEAS), Knut Lindh og Knut Prestsveen.

Referanseanlegg

Et oppdrag på 7 millioner er i seg selv en betydelig materielleveranse fra EFO Distribusjon. Minst like viktig er det at bestillingen vil være en meget verdifull referanse i markedet. De viktigste delene av leveransen består av:

- 48 stk. SF6-isolerte kompaktanlegg, 8DJ10/8DJ20
- 21 stk. SF6-isolerte modulanlegg, 8DH10
- 44 stk. epoxyisolerte transformatorer, Geafol.

Miljøprisen '95: Hyttesjefen påskjønnnes

Tekst og foto: Tor Cederkvist

I mer enn 20 år har Tom Nielsen vært ankermann og en suveren drivkraft bak vedlikeholdet av Siemenshytta i Sørkedalen. I år mottar han «Miljøprisen» som takk for innsatsen. Meget fortjent, og ikke en dag for tidlig!

AMU/BU står for den årlige utdelingen av miljøprisen i Siemens.

- Det er første gang en enkeltperson mottar denne prisen, sier formannen i AMU/BU, Henrik Reimers.
- Men Tom Nielsens innsats er da også temmelig enestående, og skaper glede for alle som benytter seg av dette vakre stedet.

Altmuligmann

Vi som bruker hytta, og som av og til deltar på en dugnad for å fikse badstua, skifte ut bio-doer eller berge vinterveden, vet at Tom er litt av en altmuligmann. Elektriker, rørlegger, snekker, tømmerhogger. Men at også hans kone bidrar, og stiller med symaskin når behovet for nye gardiner er påtrengende, er sikkert ukjent for de fleste.

Er alt dette bare idelisme, eller ligger det noe annet bak?

- Idealisme er nok et for sterkt ord, smiler Tom.
- Riktignok er det vel de færreste som synes det er helt topp å tømme doen etter andre, så et visst snev av idealisme kan man vel si det er. Men det viktigste er at jeg finner det meningsfylt å være med på å ta vare på dette praktfulle stedet. For ikke å snakke om gleden ved det sosiale samværet med Siemenskollegaer som også bidrar til hyttas vedlikehold og drift.

Dugnader viktig

- Så dugnadsånden er fortsatt levende blant Siemensianerne?
- Det går fortsatt. Men det er

ingen tvil om at innstillingen er i ferd med å forandre seg. Folk er enda mer opptatt enn før, og stadig fler ønsker å kjøpe seg fri. Det er sørgelig for oss, og for dem. De vet nemlig ikke hva de går glipp av!

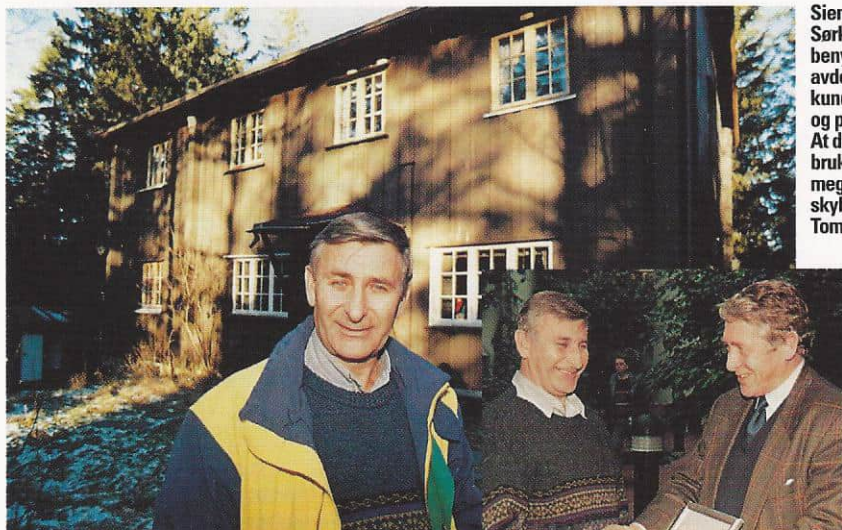
- Men leietagerne oppfører seg eksemplarisk?
- Stort sett, ja. At det går litt hardt for seg på enkelte tilstelninger må vi finne oss i, det er litt av poenget med et fristed som dette. Men jeg synes det er leit når de som forårsaker skader ikke gjør opp for seg. For eksempel synes jeg de som skar istykker en av de gardinene vi nettopp hadde hengt opp, kunne tatt initiativ til å utbedre skaden.

Bedre do-disiplin!

- Og bio-doene, fyller gjestene på med kjøkkenavfall i stedet for bind og plastposer?
- Der er du inne på et meget sår punkt. Når det gjelder bio-doene er mange rett og slett hensynsløse! Å kaste slike ting i klosettene stopper hele den prosessen som skal foregå der, og gjør tømmejobben enda mer utrivelig for de som påtar seg den lite hyggelige oppgaven!

- En appell til slutt?

- Appellen kan gå på bio-do temaet. Men jeg vil gjerne understreke at jeg ikke er alene om hyttevedlikeholdet, og rette en takk til den gamle garden som fortsatt støtter opp om dugnadene!

Siemenshytta i Sørkedalen benyttes til avdelingsfester, kundesamlinger og private jubileer. At den tross hard bruk fortsatt er i meget bra stand, skyldes ikke minst Tom Nielsen.

- Flott innsats! sier AMU/BU-formann Henrik Reimers til Miljøprisvinneren.

Siemens-sjef ledet motstandskampen i Trondheim

Tekst: Ole N. Hoemnsnes

Mange studenter og ingeniører ved NTH deltok aktivt i motstandskampen under den 2. verdenskrig, og mange NTH-ere mistet livet i kampen for frigjøringen. Dette får vi en god innføring i gjennom den lille boken "Holdningskamp og motstandsvilje" som nylig er utkommet og som omhandler NTH under krigen 1940-1945.

Bokkomiteen, med professor Knut Alming i spissen, har ikke vært fornøyd med det som hittil har vært skrevet om miljøet ved NTH under krigen. Det inntrykk som man bl.a. har fått gjennom NTH's jubileumsbok fra 1985, at det var en "tyskvennlighet" ved skolen, har etter bokkomiteens oppfatning gitt en uriktig fremstilling. Tvert imot var NTH et betydelig motstandsrede under krigsårene. Det blir også klart dokumentert i denne boken.

I boken er også Siemens mangeårige leder, Torbjørn Dehli Jemtland's innsats under krigen omtalt. Dehli Jemtland var da krigen brøt ut sjef for Siemens i Trondheim, og i 1943 ble han leder for Sivorg i byen. Han samarbeidet nært med mange studenter og ingeniører ved NTH, bl.a. fungerte ingeniør Christian Norman som sekretær under Jemtlands ledelse den gang.

Ifølge ingeniør Christian Norman, som "Siemens Intern" har snakket med, gjorde Jemtland en enorm innsats for hjemmefronten i Trondheim - en innsats som Norman mener er altfor lite kjent.

-Tenk bare på situasjonen på den tiden, sier Norman. Jemtland var sjef for en tysk-eid bedrift og en velkjent person i Trondheim og Trøndelag. Han hadde mange kontakter, men nettopp fordi han var så kjent var det ikke så lett for ham å bevege seg

Torbjørn Dehli Jemtland.

rundt uten at det kunne skape mistanke. Da var det lettere for meg som en uskyldig, ung og ukjent student å fare rundt på hans vegne for å informere våre yrkeskontakter, sier Norman.

Høsten 1944 ble det nokså hett rundt Sivorg i Trondheim. Jemtland og andre i ledelsen måtte flykte. Jemtland og hans familie kom seg via Oslo til Sverige. Flere i hjemmefronten i Trondheim ble tatt på grunn av Henry Rinnans angivervirksomhet, og mange overlevde ikke. Det er ikke minst til minne om alle NTH-ere som mistet livet, enten under tortur, i fangenskap eller under kamphandlinger at denne boken er blitt til.

Flere bedrifter har i en eller annen form ydet bidrag til bokprosjektet som også er støttet økonomisk av Siemens A/S og Norsk Hjemmefrontmuseum.

Siemens har all grunn til å være stolt over at det var en av selskapets ledere som sto sentralt i motstandskampen i Trondheim. Jemtland ble som kjent toppsjef for Siemens i Norge (Proton) etter krigen.

Siemens under den 2. verdenskrig vil forøvrig bli utførlig omhandlet i jubileumsboken som utkommer foran 100-årsjubileet i 1998.

Olav Heggland. Ansatt fra 17.10.49 til 31.3.90

Andre motstandskjempere

I denne sammenheng kan det tilføyes at også andre NTH-studenter som senere fikk høye stillinger i Siemens A/S var aktive motstandskjempere.

To navn bør her spesielt nevnes: Olav Heggland, vår mangeårige leder av Elektrovarmefabrikken, var tilknyttet Milorg som lagleder. Det samme var Johannes Sveen, som i en årrekke var teknisk sjef i Siemens A/S. Red.

Johannes Sveen. Ansatt fra 1.10.55 til 15.12.71

En «mageløs» tusenkunstner

Tekst og foto: Tor-Odd Vist

- Ofte våknet jeg tidlig om morgenen, stod opp, men hadde ingen jobb å gå til. Det var forferdelig! Hadde aldri drømt at det skulle bli så tungt å slutte på jobben. Det tok meg i hvert fall et halvt år å bli fortlølig med at jeg var blitt pensjonist. Men det gikk da heldigvis over, og nå stortrives jeg.

Johan Gjevran snakker lavt. Han drar et lunt smil over det smale ansiktet. Hendene hviler avslappet i fanget, men fingrene leker ivrig med hverandre. Blikket glir rolig rundt i den lyse, stilig møblerte stuen i 13. etasje med utsikt rett mot Siemensanlegget i Trondheim. På veggene i stuen henger oljemalerier, og bilder frest inn i klare plexiglassplater, sponbilder og forskjellige figurer hamret ut i kobber. I entrè og soverom finner vi blant annet et flott utskåret mangletre og forskjellige modellbåter. Alt laget av Johan i «småstoinnen».

Det er ti år siden den nå 77 år gamle pensjonisten sluttet i det aktive arbeidslivet. Han har trives og følt at han har gjort det bra, selv om han kanskje «havnet på feil hylle», som han selv sier. Skulle vel egentlig ha slått inn på et kunstneryrke, for han har alltid vært netthendt. Tingene formet seg liksom mellom hendene hans. Hans egentlige profesjon var smed. Svenneprøven var blant annet å smi alle beslag til seletøy for hest.

- Det var beslagene som skulle passe til bogtrøene, og ikke omvendt. Det gikk fint.

Flakkende barndom.

Far hans var skomaker. Familien flyttet fra Steinkjer til Trondheim før Johan ble født. Det var hardt om arbeid, så derfor ble det mye flytting.

- De sju årene på folkeskolen gikk jeg på sju forskjellige skoler, hvorav ett i Stjørdalen. Det var godt å komme seg ut i arbeidslivet etter skole og lære. Vi var seks søsken, så vi var nødt til å skaffe inntekt så snart som mulig.

Før Johan kom til Proton i 1952 hadde han blant annet jobbet 17 år i Marinen på Nyhavna. Der hadde han ansvaret for verktøyburet og for vedlikehold og trimming av det maskinnelle på alle båtene som lå i opplag. Det ble jevnlig prøveturer på fjorden, noe som var populært for barna som av og til fikk være med. I denne tiden var det interessen for bygging av modellbåter kom.

Marinemann for evig tid.

- Jeg husker vi stakk innom Marinens museum i Horten en gang vi var på ferie. Jeg var litt spent, for der skulle det stå en modell

- Treskjæring viste seg å ligge godt for meg. «Svennestykket» fra treskjærerkurset er jeg faktisk litt stolt av, sier Johan Gjevran.

som jeg hadde bygget. Og ganske riktig, der fikk jeg øye på «King Haakon VII», en 1,05 meter lang ubåtjager, skinnende blank i flotte farger. Da jeg fortalte omviseren at det var jeg som hadde bygget den, ble sjefen tilkalt, og det ble faktisk gjort litt stas på meg. - «Du høre te Marinen for evig, du», fikk jeg høre. Slike øyeblikk er gode å få med seg.

I 1952 flyttet Marinen til Håkonsvern. Johan valgte å bli igjen i Trondheim og fikk seg jobb i Proton. Han overtok som verktøyforvalter i Verkstedet, senere Sterkstrømfabrikken. Her ble han fort respektert som den dyktige og meget nøyaktige fagmann han var. Alt som ble utlevert fra «buret» var alltid i skjønneste orden.

Sponbilder.

Fra maskinene, særlig dreiebenkene, ble det mye spon, i alle regnbuens farger. Denne måtte da kunne brukes til noe.

- Limt opp på en plate viste det seg at sponbitene kunne bli til det fineste bilde. Dette var et møysommelig arbeid, men jeg fikk da etter hvert taket på det. Arbeidskameratene var veldig flinke til å forsyne meg med lokkebuss og spon, og flere av dem bestilte bilder. Jeg aner ikke hvor mange slike sponbilder jeg har laget.

Den skapende evnen må jeg ha hatt helt fra jeg var ganske ung. Jeg begynte tidlig å tegne og male. Alle slags motiver, også portretter, med til dels godt resultat.

Behersker det meste.

Men det Johan liker aller best er å hamre tynne kobberplater. Da føler han at han skaper noe. Det har vært bilder, figurer, båter, gnistfangere for peis og så videre. De fleste har tatt veien til venner og kolleger. Noen har også gått til utlandet. En tysker bestilte engang et bilde med motiv fra bryggene, hvor Gamle Bybro og Kristiansten festning også skulle være med. Den skulle hamres i ett stykke, inklusive ramme. Det var «prakki». Det er nødvendig å si det, men kunden var meget fornøyd.

Treskjæring måtte også prøves. Etter gjennomført treskjærerkurs ble resultatet blant annet et mangletre i en utførelse som enhver proff ville være stolt av.

Båt på soverommet.

- På soverommet har du en båt stående.

- Ja, jeg måtte ha noe å gjøre da jeg mistet kona mi for seks år siden, så jeg kjøpte et skrog for å utruste selv. Det er modell av en tysk slepebåt. Den har elektrisk reversibel drift, dysepropell, og fjernstyring av alle funksjoner. Hvor mange timer jeg brukte på den aner jeg ikke, men den båten var god å ha.

«Mageløs».

- Utover syttiårene hadde du en del mageproblemer, og det var ikke alle dager du klarte å være like opplagt på jobben.

- En del?! Det var heller mildt sagt. Legene klarte ikke å finne ut hva som var galt. Men så ble det tatt røntgen, og da lød diagnosen på magesår. Det ble tatt innvendige prøver, og ganske snart ble det bestemt operasjon.

Etterpå fikk jeg vite at de hadde fjernet hele magesekken. Legen sa de måtte det, for å hindre spredning. Den var nemlig sterkt angrepet av kreft. Så nå har jeg bare en tarmstomp til magesekk. Det betyr at jeg må spise ganske ofte, men det går faktisk meget bra. I følge legene har jeg vært svært heldig. Da jeg var lengst nede så jeg ut som et levende skjelett, klarte ikke engang å sitte i badekaret, selv om det var fylt med vann. Nå har jeg kommet meg opp på 54 kg. Skulle helst hatt fem-seks til, men de kommer ikke.

Johans regelmessige og sunne livsførsel, og hans pågangsmot ikke å forglemme, har nok vært viktige faktorer i kampen for å beholde helsa. Han forteller at han er flink til å lage mat. Han lager skikkelig middag med mye grønnsaker hver dag. Ikke noe slinger i valsen der. Så er han glad i blomster. Kjøper en bukett hver helg.

Og så har han fått seg ny venninne. Hun bor i samme etasje som ham, er like gammel, og også hun har mistet sin ektefelle. De går turer regelmessig, også på ski, og de er aktive i pensjonistforeningen, hvor de traff hverandre. De trives i hverandres selskap, og den aktive tilværelsen i Siemens er ikke lenger noe savn for Johan Gjevran.

Her jobbes det med utvikling av brukergrensesnitt. Fv: Petter Halvorsen, William E J Marchant (Bill), Christopher Thornley (Chris) og Martin Myran.

En pint øl på puben hver fredag

Fra Martin Myran, p.t. Siemens Plessey Systems, UK har vi fått denne stemningsrapporten. (Av plasshensyn er den noe forkortet).

Red

Tekst: Martin Myran

For et par år siden inngikk Siemens A/S, Forsvarssystemer, en kontrakt med Sjøforsvarets Forsyningskommando om levering av luftvarslingsystemer til fregatter. I hovedsak består et slikt system av en radarenhet som omfatter antenne med stabilisator, sender/mottaker og en enhet for signalbehandling. Systemet gir brukeren oversikt over aktivitetene i luftrommet i området og mulighet til å forsvare seg mot eventuelle luftangrep. Leveransen er et samarbeidsprosjekt der Siemens Plessey Systems i Christchurch er ansvarlig for system design og det meste av produksjonen. Produksjon av radarutstyret foregår på Isle of Wight. Oppholdet ved Plessey er et ledd i overføring av kompetanse til Seksjon Forsvarssystemer.

Isle of Wight er en øy som ligger sørøst for Christchurch, en halv times båtreise fra Southampton. Seilerinteresserte vil antagelig kjenne navnet fra Christchurch-regattaen som hvert år samler båter fra hele verden.

Bronsealderby

Byen ligger i en liten bukt på sørkysten av England. De har funnet spor etter bosetning

så langt tilbake som bronsealderen. En av de meget få klosterkirkene som ikke ble lagt i ruiner av Henry VIII finnes her. Kirken har det lengste skipet i England og er ellers en merkelig blanding av forskjellige stilarter.

Det er fint å rusle en tur langs kanalen gjennom byen og se på fugler, fisk og folk, og stikke innom den gamle møllen som selger brukskunst.

Christchurch er godt kjent blant engelske pensjonister. Det sies å være et godt sted å tilbringe sine siste leveår.

Familieliv med og uten kone

Vi er to fra Forsvarssystemer som jobber hos Siemens Plesseys Systems (SPS). Jeg selv begynte i mai 1993, mens Petter Halvorsen kom hit noe senere. Han har med seg hele familien bestående av kone og to barn på seks og to år. Datteren på seks har gått på skole siden de flyttet til England og snakker nå bedre engelsk enn Petter noen gang kommer til å gjøre.

Da jeg selv giftet meg nylig slo det meg: Vanligvis bor folk sammen, gifter seg og fortsetter å bo sammen. Ikke slik med oss. Vi bodde ikke sammen, giftet oss og bor fortsatt ikke sammen. Vi bor til og med i hvert vårt land! Min kone, Kari-Mari, arbeider 14 dager og har fri 14 dager hver måned så vi ser hverandre ganske ofte likevel.

Kollegialt samarbeid

Samarbeidet med engelske kolleger går veldig greit, men som for engelskmenn flest er de svært konservative. De er svært dyktige på det faglige plan, åpne og stort sett mottakelige for nye ideer selv om det tilvante sitter langt inne hos dem.

Formelle i klesdrakten slik oppdragelsen har lært dem, men som deg og meg når det kommer til stykket, greie og hyggelige.

Det er aldri langt til neste tettsted her i Sør-England, i vest har vi Bournemouth og i øst Southampton. Innimellom er det en mengde små trivelige landsbyer, alle med koselige puber der det vanker øl og rimelig mat.

Naturopplevelser

New Forest er et fredet skogsområde like ved byen og et populært utfartssted. Her kan barn komme hester, kuer og esler helt inn på livet. I høst slapp de sogar griser ut i skogen for å ete opp de enorme mengdene av eikenøtter som lå der. Litt spesielt å møte gryntende griser på sin vandring gjennom skogen.

En kjempefin strand trekker hver sommer massevis av badegjester. De siste sommerene har vært solrike og varme selv om klimaet her ved kysten vanligvis er fuktig og rikt på nedbør. Men det faller lite snø og kuldegrader forekommer nesten aldri.

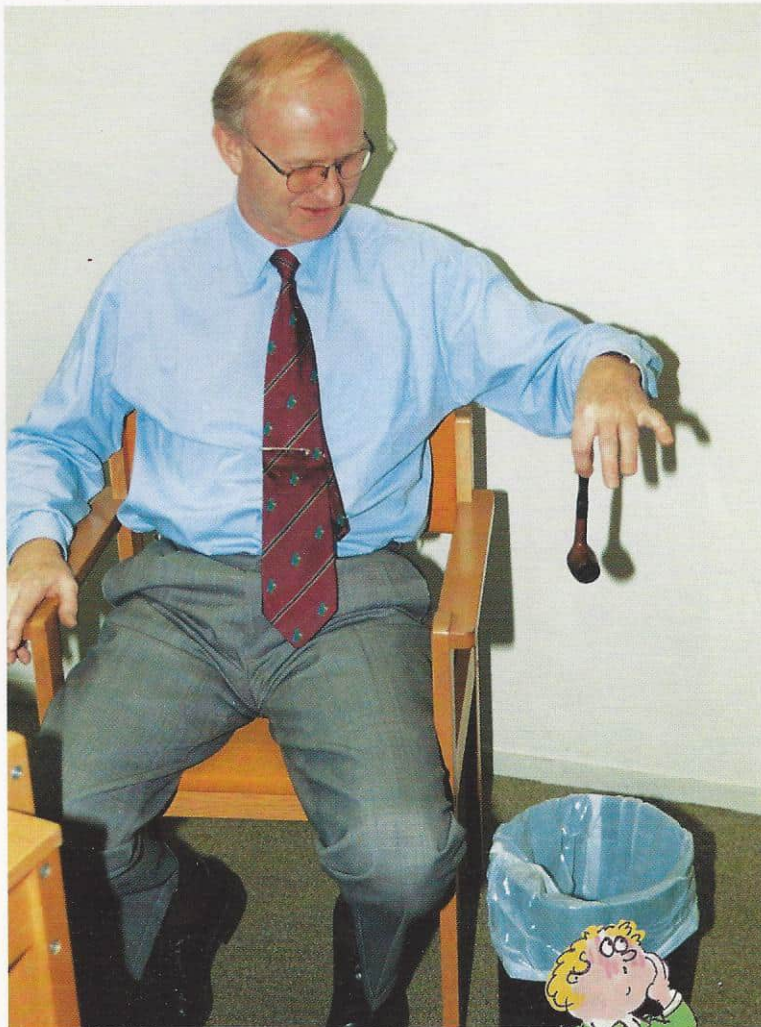
Sosialt samvær

For Petter og meg arter det sosiale livet seg litt forskjellig. Petter må, som seg hør og bør, ta hensyn til familien. Likevel blir det alltid tid til en tur på pub sammen med kolleger. Vi er en gjeng som treffes på forskjellige puber flere ganger i måneden, en engelsk skikk vi setter stor pris på. Dessuten serverer pubene mye god mat og tilbyr på kjøpet en rekke aktiviteter som levende musikk, spill og konkurranser.

SPS har forresten egen pub for de ansatte der vi møtes hver fredag til lunsj. Det er skikkelig trivelig å avslutte en hektisk arbeidsuke med en pint på puben, og dessuten en ypperlig måte å bli bedre kjent med hverandre på.

Forts. neste side

En pipe har sluknet

Et vemodig farvel med en følgesvenn gjennom 35 år.

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Mange har nok følt seg litt desorientert i høst når de har vært innom personalvdelingen i K3 på Linderud. Luftten virker uvant frisk i disse omgivelsene og man undres: Hvor er det blitt av piperøyken som til alle tider drev under taket? Det skulle vel aldri—? Jo, det utrolige har skjedd, Inge Bjørntvedt har lagt vekk pipa!

På kontoret møter vi en uforskammet sprek og opplagt Inge som straks betyr at han ikke handlet under press, men av egen fri vilje. Ikke har han deltatt på røke-

avvenningskurs heller. Nei, det var andre og helt personlige grunner som lå bak denne, for mange, oppsiktsvekkende handling.

- Jeg hadde for lenge siden satt

meg det mål å slutte å røyke innen jeg en gang i fremtiden forhåpentlig skulle bli bestefar. Når barnebarna kryper opp på mitt fang, sa jeg til meg selv, skal de slippe å puste inn gammel piperøyk.

Men det var andre ting som kom til å gjøre utslaget. I en periode etter avsluttet medisinstudium bodde datteren vår hjemme. Hver morgen måtte hun høre på vedvarende hosting og harking fra badet, og en dag sa hun til meg: Pappa, er du klar over at du er i ferd med å utvikle kronisk bronkitt? Jeg ble nok litt paff over slik direkte tale og det gjorde ikke saken bedre da hun tegnet opp et scenario over hva som videre kunne skje.

Fra før visste jeg jo godt om alle farene ved røyking, men nå gjalt det plutselig meg. Det føltes som litt av et sjokk. Jeg innså også at min helsestand ikke bare var et personlig anliggende men at mine nærmeste faktisk var redde for å miste meg.

Hør her Inge, sa jeg til meg selv, du har ansvar for en hel familie, det kan da ikke være likegyldig for deg? Denne oppvåkningen gjorde det enkelt for meg å ta beslutningen. Det som gjenstod nå var tidspunktet.

Visste at dette kom til å bli tøft og lette etter en som kunne være min lidelsesfelle. En venn av meg hadde ved en tidligere anledning høytidelig lovet: «Slutter du, så slutter jeg!» Jeg kontaktet ham, fikk hans erklæring bekreftet og vi fastla røykeopphør fra 31. juli klokken 10.00.

Vi hadde telefonisk kontakt og det var med en viss vemodighet vi fyrte opp vår siste røyk klokka ti på ti; han på Tjømø og jeg på terrassen hjemme.

Presis klokka 10.00 la jeg ned pipa i askebegeret for siste gang. Dette er nå fire måneder siden.

Jeg innrømmer gjerne at mismodigheten av og til strømmer på. Det er fremdeles vanskelig å se for seg et liv uten røyk. Pipa hadde jo vært min faste følgesvenn i 35 år. Hva var vel bedre enn å fyre opp pipa etter en vel utført jobb på kontoret? Eller å sitte på trammen hjemme i haven etter at plenen var slått og riktig nyte røykens velvære?

Røykesuget er der nok ennå, men har etter hvert blitt avløst av andre og nye opplevelser. Maten smaker mye bedre og luktesansen er kommet tilbake. Når jeg nå kommer nær en røyker og kjenner den inngrodde lukten av gammel røyk får jeg nærmest gysninger. Var det dette mine medarbeidere og nærmeste familie hadde måttet holde ut i alle disse årene?

Og det beste av alt, smiler Inge lykkelig, - nå er to barnebarn på vei, og jeg kommer til å greie og oppfylle det målet jeg satte meg for lang tid tilbake. PS: Det meldes at ytterligere to personalmedarbeidere har stumpet røyken. Personalavdelingen i K 3 er dermed blitt helt røykfri.

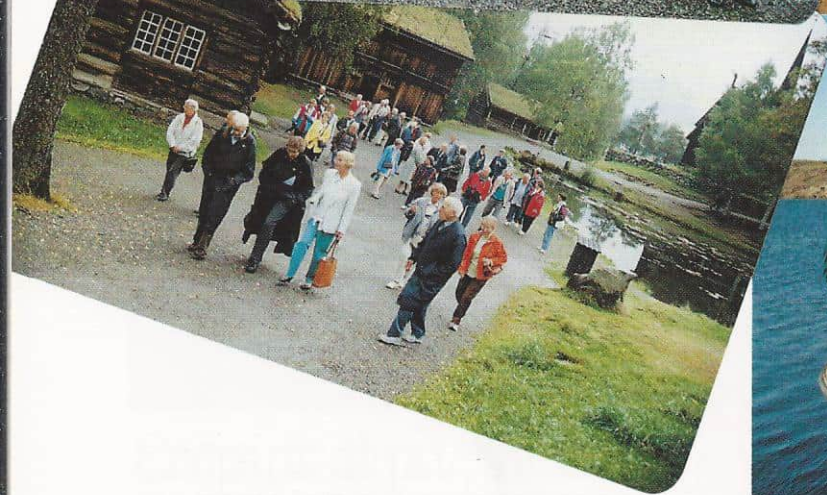
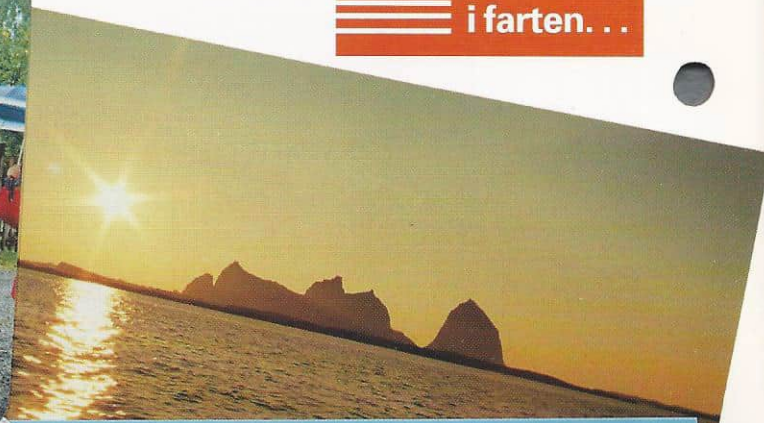
Aktiv fritid

Men vi gjør også andre ting i fritiden. Selv tok jeg dykkersertifikat i høst og nå gleder alle seg til jeg skal ned å hente opp hummer til en hyggelig skalldyrraften. Ikke den beste plassen å dykke her langs den en-

gelske kyst, men for vrakdykkere det rene eldorado. Mer enn 50 vrak, både gamle treskuter og nyere fraktskip, venter på besøk.

Surfing, seiling og bading er populære fritidssysler i sommerhalvåret. Ellers driver vi i trenings-sentrene og spiller mye fotball.

«Siemens Plessey Christchurch Sports and Social Club» har dessuten en rekke hobbygrupper på lignende måte som Siemenslagene hjemme, så det fins ingen god grunn til å tilbringe fritiden i sofakroken.

Vellykket høsttur

I år gikk høstturen for Seniorklubben i Oslo til Maihaugen. Hele 80 deltakere møtte opp ved avgang fra Sentralbanestasjonen. Været var ikke det aller beste, men stemningen i bussene var desto bedre. Underveis fortalte guidene, på sjarmende Hedmarks-dialekt, om kjente storgårder og virksomheter. Første stopp var Espå hvor vi fikk servert deilige rundstykker og wienerbrød. Deretter videre mot Lillehammer og Maihaugen. I det forholdsvis nye og flotte museet ble det vist film om utviklingen i Norge fra istiden og helt frem til våre dager. Vi ble delt inn i to grupper med hver sin profesjonelle guide. De gjorde omvisningen til en opplevelse for oss. Her fikk vi se hvordan folk bodde for mer enn 100 år siden, både bonde og husmann, håndverker og prest. Plassering ved spisebordet f.eks. var ordnet etter rang. Slik også i kirken. Kvinner som hadde født fikk ikke benytte hovedinngangen men måtte ta sideinngangen seks søndager hvis barnet var en pike men slapp med tre når et guttebarn var født. Utenfor kirken stod gapestokken. Den var i bruk både titt og ofte. Det skulle sånnest ikke mye til av ulovligheter før spesielt de fra den lavere rangstigen ble geleidet dit. På gården Nordre Jørstad, betående av to store og velholdte

Øverst til venstre: Forsamlingen foran huset der Agnes Flo's mor ble født. Vi gjenkjenner Agnes foran hennes mann Sigmund med cap, midt på bildet. Under: Gruppe nr.1 legger i vei på rundgangen på Maihaugen.

bygninger, bodde kong Harald og dronning Sonja under OL i 1994. En av deltakerne, Agnes Flo, fortalte at denne gården var eid av hennes bestefar den gang bygningene ennå lå på Fåberg. Han var stortingsmann og far til 12 barn, deriblant Agnes Flo's mor som altså var født på denne gården. Bygningene ble flyttet til Maihaugen i 60-70-årene. Det var jo ganske artig å høre både for guidene og deltakerne. Middag var bestilt på Victoria Rica Hotell. Bordene stod pent dekket da vi ankom. Suppen, steken og karamellpuddingen smakte fortreffelig. Under kaffen hadde vi som vanlig loddsalg med smakfulle viner som gevinster og etterpå kunne vi gratulere 10 lykkelige vinnere.

Ut på ettermiddagen forlot vi olympiabyen og var tilbake i Oslo ved 20-tiden. Tilbaketuren gikk langs Mjøsas venstre bredd slik at vi fikk sett sjøen fra begge sider. Deltakerne syntes å være fornøyde med det de hadde sett og opplevd, og dermed var det bare for oss i styret å notere nok en vellykket utfukt i vår historiebok.

Tore Berg

Til Træna og Lovund

I forbindelse med åpningen av Elektrosenteret i Mo i Rana, arrangerte Siemenslaget Mo, Avd. Produkter og Elko båttur på Helgelandskysten for de ansatte med partnere. Turen startet fra Mo med buss til Melfjordbotn. Der ble vi hentet med båt og turen fortsatte til Nordfjorden, en sidearm av Melfjorden. Det ble servert reker, vin og øl, og med humøret på topp fortsatte vi til Selsøyvik hvor vi var innom et av Norges eldste handelssteder. I strålende sol gikk turen videre mellom holmer og skjær ut til

Øverst: Fra Træna, øygruppen som blant annet er kjent for en flott og romslig fjellhule. Under: Glade deltakere på full fart ut i skjærgården

Træna. En hyggelig guide førte oss opp til Kirkhellere for å ta i øyesyn den flotte og romslige fjellhulen. På gjestegården var det dekket til middag som besto av førsteklasses kveite med hvitvin til. Mens solen sank ned i vesterhavet gikk så turen via Lovund tilbake til Nesna og Mo.

Vi vil takke alle som var med og gjorde turen til en fantastisk opplevelse, en tur som vi håper å kunne gjenta ved en senere anledning. Wilfred Wenås

Siemens på charmeoffensiv "Dagens bedrift" på NTH 2. november

Auditoriet E 5 på den tekniske høyskolen i Trondheim var svært godt besøkt da Siemens ønsket studentene, blant dem mange kvinner, velkommen til en presentasjon av våre aktivitetsområder. Hele 6 divisjoner foredro og det var tydelig at studentene satte pris på det de fikk høre i løpet av tre ettermiddagstimer. Det er unektelig litt av en palett når våre bransjevirkosomheter serveres sann på et brett!

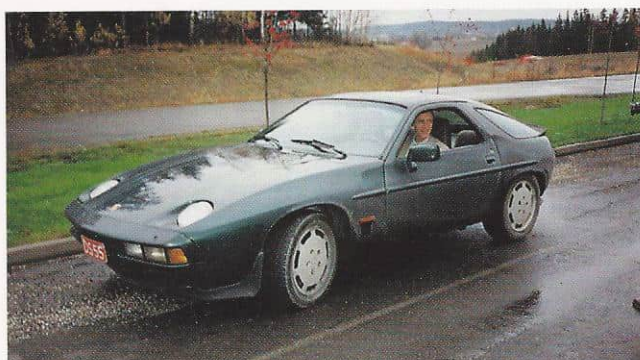
Flere divisjoner gav i klartekt uttrykk for at de manglet sivilingeniører. Divisjonssjefen for Olje og Gass, Per Otto Moe uttrykte det slik: Vi trenger 15, helst iforgårs men aller senest i går. I samtale mellom studentene og divisjonsrepresentantene etter foredragene var det stor pågang av kandidater som ville vite mer og det ble tillopp til kodannelser, spesielt omkring divisjonene Olje og Gass, og Telecom.

Postverket til Sluppen

Postverket har flyttet inn i bygg 10 på Sluppen i S/T. Her har de fått litt større plass enn de hadde før, og de har tenkt å være hos oss til våren i 1997. Da først står tilbygget på Post-terminalen rett over gata ferdig til innflytting.

Tekst og foto:
Arne Næverdal, S/T

50-årsdag med fart og spenning

Oppfinnsomme venner og kolleger gjorde denne dagen til noe mere enn en "vanlig" 50-årsfeiring. Det var registrert at

jubilanten var kommet i panikk-alderen og hadde uttalt at et av målene her i livet blant annet var å skaffe seg en Porsche før han fylte femti. Stor var overraskelsen da jeg skulle på jobb på den store dagen og fant et "råskinn" av en Porsche

928 S med 310 HK stående utenfor garasjen min. Bilen var leid for 1 dag og gaven var altså: Ta deg fri fra jobben og kjør alt du har lyst til. Og det gjorde jeg! Det var bare så vidt jeg rakk mitt eget selskap med kake og kaffe sammen med kolleger og så bar det ut på veien igjen med 0-100 på 5 sek. Dette var en "rå" opplevelse. Noe av guttedrømmen ble realisert og jeg har fortsatt førerkortet i behold! Takk til venner, nåværende og tidligere kolleger over hele landet samt ledelsen for en meget hyggelig markering av dagen og takk for alle gaver (masse rødvin, blomster m.m.).

Vennlig hilsen
Bent Edvardsen, (nybakt femtiåring).

Til venstre: 220 studenter var møtt frem for å høre hva Siemens hadde å tilby. Atle-Kjell Hjertenæs og Per Otto Moe i aksjon.

Til høyre: Fra Siemens-standen på stripa.

Til Singapore med fly

65 lavspenningstavler S404 for Norneprosjektet sendes til Singapore med Jumbojet. Aldri har så mange tavlefelt blitt sendt fra fabrikk i Trondheim på en dag. Lasten sendes med trailer til Göteborg hvor den skal lastes om til fly. I Amsterdam venter en Jumbojet for å bringe tavlene halvveis rundt kloden til Singapore.

Deltakere ved Norneprosjektet samlet utenfor bilen som skal frakte skapene til flyplassen. (t.v.)

Anlegget har vært prosjektert av Divisjon Olje og Gass i Oslo, men for å bedre kommunikasjonen med fabrikk i Trondheim har to ingeniører vært lokalisert i Trondheim. Over 10.000 montasjetimer er utført fra 1. september, og opptil 27 montører har vært engasjert samtidig i prosjektet, som også omfatter 40 tavlefelt for levering i Norge. Vi krysser fingrene for at transporten går smertefritt.

Tekst: Arild Moe
Foto: Tor-Odd Vist

Siemens'en til pappa

Det er alltid populært å være med pappa på besøk til hans arbeidsplass på Siemens i Trondheim for Einar på 6 år. Og aller steder hvor Siemens-navnet står, om det er belyningsarmaturer eller reklame, kommenteres det at det står Siemens. Hver mandag har pappa fri for å være hjemme med Einar og lillesøster Sigrid på 3 år, og ofte vil de at de skal besøke

kontoret til pappa. Der er det veldig artig å tegne på store ark, og trykke bokstaver på PC'en, få det ut av en maskin, og lage noen kopier i annen. En gang på vei hjem etter et besøk på Siemens, kom det en kommentar fra junior: « Når jeg blir stor vil jeg også jobbe på Siemens! » Og etter en ettertenksom pause: « - hvis jeg får jobb da ... », kom det fra en på dengang knappe fem år, og som hadde skjont et og annet av livets realiteter. Men målet var klart.....

Tekst: Per Harald Grinde

Ikke mer sykling til jobben i år

I Trondheim er kampanjen "sykle til jobben" avsluttet for i år. Siemenslaget oppfordret ansatte til å sykle til jobben. Overfylte sykkelstativer tyder på at mange

har fulgt oppfordringen og bedriftsidrettskretsen, som satte igang kampanjen, er svært tilfreds med oppslutningen. Deltakerlisten er sendt inn til kretsen for at Siemens-

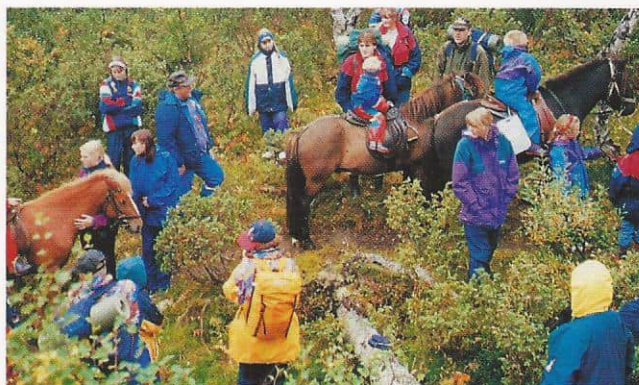
syklistene skal få delta i en trekning blant byens deltakere. Utfallet er enda ikke kjent. Vinner av den lokale inn-satskampanjen var Harald Wingan.

Han mottok premien med stor iver, sykklende rundt i kantina. Sykkelen er en Siemens spesial, JJ-6-3, hel-lakkert i farge RAL 7032.

Tur til søta bror

Helgen 8.-10. september ble det arrangert høsttur for Siemens-ansatte i Trondheim med familier. Dette er et tradisjonsrikt arrangement med

mer eller mindre fast opplegg fra år til år. Turen gikk i år til Fjellnes Høggjellspensjonat. Stedet ligger på svensk side, 3-4 mil fra Røros.

Det var 40 store og 26 små deltakere, mange av dem gjengangere, men også mange nye fjes. Turen inneholdt alle standardingredienser: Fjelltur med kaffekoking og pølsegroing, leker for barna, dans, god mat og sosialt samvær. At været krevde ullgenser, topplue og regntøy, mens hjemmesitterne nøt den forsinkede trøndersommeren i shorts og T-skjorte, velger vi å forbigå i stillhet.

Tekst/foto: Solveig Rinnan Sundt

Skogstur med ridning var en av de populære aktivitetene

-til Direksjonen, venner og kolleger for gaver, blomster og hyggelige hilsener i forbindelse med min pensjonering.

Per Schiøth, S/O

- til kolleger for vakker gave ved min overgang til førtidspensjonering. Takk også til firmaet for interessante arbeidsoppgaver gjennom mange år.

Kjell Øksnevad, S/Stv

- til kolleger og venner i Siemens for blomster, gave og selskap da jeg sluttet 31. aug. etter nesten 20 år i firmaet. En spesiell takk til Svein Paulsen for overraskende dekning av selskap og taler.

Unni Nysleth Braathen, S/O

- til Direksjonen, Divisjonsledelsen, Plassledelsen for gaver og masse vakre blomster samt gratulasjoner fra gode kolleger i anledning mitt 25-års jubileum.

Kolbjørn Hagen, S/T

til Direksjonen, Divisjonsledelsen, venner og kolleger for blomster, gaver og all oppmerksomhet i anledning mitt 25-års jubileum.

Svein Harald Jacobsen, S/B

-til Direksjonen for blomster og gaver i anledning mitt 25-års jubileum.

Arne Helgesen, S/T

- til Direksjonen, venner og kolleger for gaver, blomster og hyggelig oppmerksomhet i anledning mitt 25-års jubileum.

Reidar Myrvold, S/O

-til Direksjonen for blomster og gaver i anledning mitt 25-års jubileum.

Trygve Kringtrø, S/T

- til Direksjonen, og kolleger for oppmerksomheten ved mitt 25-års jubileum. *Konrad Svee, S/T* - til Direksjonen og Divisjonene EFO og IND for blomster, gaver og annen oppmerksomhet i forbindelse med mitt 25-års jubileum.

Finn Røsholm, S/O

-til Direksjonen, klubben og spesielt mine arbeidskamerater for stor oppfinnsomhet i anledning min 50-års dag.

Ingeborg Bellingmo, S/T

-til arbeidskolleger, klubben og bedriftsledelsen for blomster og gaver i anledning mitt 25-års jubileum og min 50-års dag.

Astrid Brochs, S/T

-til venner, nåværende og tidligere kolleger over hele landet samt ledelsen for en meget hyggelig markering av 50-års

40-års jubileum

22.02 Johansen, Tor Inge, S/T
25.06 Varly, Kaj, S/O

25-års jubileum

04.01 Strand, Jan Henrik, S/O
07.01 Roten, Bjørn Magnar, S/T
13.01 Dokken, Magne, S/O
18.01 Flatekval, Stein, S/O
01.02 Engebrigtsen, Jon, S/O
01.02 Sørgård, Knut Martin, S/T
01.02 Sandberg, Jarle, S/T
11.02 Martinsen, Svein Olav, S/T
15.02 Trones, Odd, S/O
19.02 Aas, Arnlaug, S/T
01.03 Andersen, Rolf Kristian, S/O
29.03 Kragstad, Gunnar, S/O
01.04 Gran, Øystein, S/O
01.04 Sundal, Harald Johan, S/T
13.04 Besseberg, Arne, S/O
19.04 Hansen, Ruth, S/O
26.04 Røstum, Oddbjørn, S/T
03.05 Bjørnberg, Ulf, S/O
03.05 Aasgaard, Ståle, S/T
10.05 Hedenstad, Arne, S/O
01.06 Svenningsen, Svanhild, S/B
01.06 Mølster, Botolv, S/B
14.06 Hegstad, Halvard, S/T

90 år

18.05 Pran, Arne, Oslo

85 år

08.01 Astrup, Knut, Oslo

80 år

27.04 Thunes, Trygve, Oslo
19.05 Kolsvik, Odd, Trondheim
25.06 Holteng, Håkon, Oslo

75 år

25.12 Bugten, John, Trondheim
01.01 Kojan, Jon, Trondheim
10.01 Eliassen, Haldor, Trondheim
01.02 Olsen, Andrew, Trondheim
07.02 Holmen, Rut Julianna, Oslo
20.03 Skjellum, John, Oslo
28.03 Tønnesen, Signe, Oslo
29.04 Jacobsen, Bjarne, Oslo
20.05 Garvang, Robert, Oslo
24.05 Bakken, Torbjørn, Oslo
31.05 Nygård, Birgit, Oslo
01.06 Rønsberg, Johan, Trondheim
03.06 Draget, Knut, Trondheim

dagen og takk for alle gaver (masse rødvin, blomster m.m.)

Bent Edvardsen, S/O

- til Direksjonen for vakre blomster i anledning min 80-års dag. En spesiell takk til mine venner og "mitt" fotball-lag for gave og vakre blomster.

Charles Stiles S/T

70 år

16.12 Botnen, Leidulf, Bergen
21.12 Kjerstad, Knut Arthur, Trondheim
06.01 Jensen, Odd M., Trondheim
14.01 Grønning, Johan, Trondheim
17.01 Guldseth, Gunvor, Trondheim
21.01 Gebauer, Inger Johanne, Trondheim
29.01 Hanssen, Einar Sverre, Oslo
05.02 Aasen, Andreas Ingvald, Trondheim
26.02 Kristiansen, Johnny, Oslo
01.03 Guldseth, Per Martin, Trondheim
22.03 Jarl, Aage Sigmund, Oslo
23.03 Bredahl, Rolf, Oslo
29.03 Nilsen, Reidar, Oslo
10.04 Pedersen, Sigurd, Oslo
10.04 Bakløkk, Erik, Trondheim
15.05 Sødal, Lars, Trondheim
24.05 Whist, Gangar, Oslo
31.05 Ollestad, Øivind, Oslo
02.06 Sundseth, Hans, Trondheim
12.06 Båtnes, Sverre, Trondheim
17.06 Selven, Ingvald, Trondheim

67 år

23.12 Melhus, Øivind, S/O
13.01 Larsen, Leif, S/O*
24.02 Jacobsen, Thor Gunnar, S/O
25.02 Grytdal, Oddvar, S/T*
03.03 Haugen, Johan, S/T*
21.03 Juberg, Aina, S/T*
09.04 Skare, Kjell, S/O
12.04 Svenningsen, Kjell, S/O*
20.04 Foldahl, Randi, S/T*
22.05 Syversen, Hroar, S/O
04.06 Nygaard, Magnar, S/O*
05.06 Sætre, Bjarne, S/O
14.06 Bentseng, Fredrik V., S/O*
) Førtidspensjonerte

60 år

15.12 Løkke Erling, S/T
23.12 Weston, Voltaire Ernst, S/O
18.01 Nilsen, Sverre, S/O
27.01 Hauge, Dagfinn, S/O
30.01 Reimers, Henrik, S/O
15.02 Keim, Fredrik, S/O
15.02 Thormodsen, Berit, S/B
01.03 Fenstad, Johan Kristen, S/T
04.04 Eriksen, Odd, S/O

11.04 Sagstad, Dagfinn, S/B
23.04 Indergård, Astrid, S/T
02.05 Viken, Jan, S/T
06.05 Sehm, Tore, S/T
08.05 Sætman, Kjell, S/O
04.06 Gjertsen, Erling, S/O
22.06 Sandberg, Jarle, S/T

50 år

24.12 Østgård, Asbjørn I., S/T
03.01 Tornaas, Øivind, S/O
04.01 Kulberg, Marit Bjarre, S/Drammen
07.01 Kristiansen, John, S/O
08.01 Østenstad, Per, S/O
11.01 Larsen, Karen Kippernes, S/O
06.02 Nausthaug, Kari, S/T
06.02 Soknes, Arne Ingvald, S/T
09.02 Karøy, Frank, S/O
10.02 Pedersen, Hallbjørn, S/O
11.02 Walmyr, Odd J., S/T
12.02 Kyllotrø, Oddbjørn, S/T
14.02 Holsve, Knut, S/O
17.02 Holte, Tove Lisbeth, S/O
21.02 Johannesson, Gunnar, S/T
25.02 Sandtrø, Øivind, S/T
01.03 Mortensen, Oddrun, S/O
08.03 Jooste, Aud, S/O
10.03 Knutsen, May, S/O
21.03 Spica, Konrad, S/O
22.03 Haugan, Kåre, S/T
09.04 Svendsen, Tor, S/O
10.04 Pettersen, Tom Georg, S/O
04.05 Valla, Øystein, S/T
09.05 Mydland, Elin, S/B
11.05 Kulberg, Egil, S/Drammen
14.05 Taihaugen, Gerd, S/O
19.05 Nordby, Svein Erik, S/O
23.05 Hoel, Kari Trandem, S/O
24.05 Normann, Gunnar, S/T
29.05 Tryggstad, Ivar, S/O
31.05 Fagersand, Øyvind, S/O
31.05 Myhre Øystein, S/O
02.06 Gjølmesli, Morten, S/Skien
10.06 Aune, Amfinn, S/T
21.06 Brostrøm, Hallvard, S/T
22.06 Høidahl, Hans, S/T
27.06 Hårberg, Rolf, S/T
29.06 Tømte, Bente Gro, S/O
30.06 Hansen, Knut, S/Mo i Rana

- til Direksjonen, kolleger og montører for gaver og blomster i anledning min overgang til pensjonist. *Mary Larsen, S/Stvgr.* - til avdelingsledelsen i SAM og til enestående hjelpsomme kolleger for all mulig bistand ved min sykdom. Er nå tilbake for fullt! *Leif Fiskaa, S/O*

-til Direksjonen for vakker blomsteroppsats i anledning min 70-års dag. *Arne Flåthe, S/T* -til montører og bearbeidere på Installasjonsavdelingen Oslo for besøk, blomster og gaver i forbindelse med min sykdom.

Kenneth H. Gjørting

Siemens Intern

Utgitt av Siemens A/S
Sentralavdeling
Markedskommunikasjon
SAM0027-12954.2

Redaktør:
Gunnar Friedl, (linje 3556)
Layout/Desk Top:
Leif Fiskaa (linje 3495)

Ansvarlig:
Tor Cederkvist, (linje 3711)
Kontakt i Trondheim:
Per Harald Grinde, (linje 9646)

Neste nummer kommer
21. februar.
Siste frist for innlevering av
manuskripter er 1. februar.

Gode juleønsker!

Selvfølgelig leser du Siemens Intern. Men hvor oppmerksom er du?

Dette er en liten prøve. Disse blide ansikter har alle vært å se i bladet i 1995. Hvem er de?

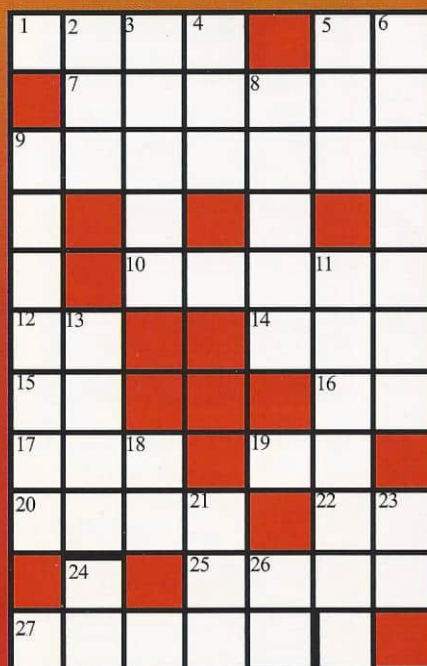
Du kan svare direkte på dette arket ved å skrive navnet på den/de du får julehilsen fra på adresse-lappen.

(Hvis du ikke vil klippe i bladet, lag en kopi!).

Kryssordoppgaven inngår som annen halvpart av årets julekonkurranse.

Svar sendes redaksjonen på Linderud, K 1 og kan fintygges frem til fredag 5. januar 96.

Bli med! Send inn! Premier venter!

Julekryssord

Vannrett

- 1 Dans
- 5 Dessert
- 7 Type sjøfart
- 9 Tre kloke menn ble ledet av en
- 10 Julens budskap (tysk)
- 12 Pronomen
- 14 Tidspunkt
- 15 Kjennetegn
- 16 Kald sak
- 17 Org.
- 19 Skli
- 20 Bibelsk navn
- 22 Elv
- 25 Dam
- 27 Snill person i jula

Loddrett

- 2 Bilde
- 3 Tro
- 4 Ønsker mange seg til jul
- 5 Atom
- 6 Kvalitetsmerke
- 8 Vanskelig
- 9 Problemløseravd. nr. 1
- 11 Virkemiddel
- 13 Gudinne
- 18 Org.
- 21 Produkt (forkort.)
- 23 Dansk avis
- 24 Kjent tall
- 26 Vokaler

Kryssordoppgaven er skrevet av Anna Marie Hårstad